

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "TRAIAN DĂRIAN", CLUJ-NAPOCA

Muguri de lumină

Caleidoscop interactiv

ANUL XVIII
2014

ISSN 2068-3197

ECHIPA DE REDACȚIE

REDACTORI

1. FARAGO IONEL, clasa a VIII-a
2. MUREȘAN MARIUS, clasa a VIII-a
3. BUDUȘAN IULIA, clasa a VIII-a
4. TĂNASE DIANA, clasa a VII-a
5. ANGELICA BĂGĂCEAN, clasa a VII-a
6. IMBUZAN MARIA, clasa a VII-a

EDITORI

Prof. MIHAI ALINA
Prof. MIHĂȘAN MEDA

PROFESORI COLABORATORI

PĂVĂLUȚĂ MIHAELA, religie
STAN DORINA, chimie-fizică
SELĂGEAN RODICA, limba engleză
GĂLĂȚANU MIHAELA, limba franceză, UP-TOWN
SCHOOL, DUBAI, Emiratele Arabe Unite
CAZACU DANIELA, limba română, Colegiul Economic “M.
Kogălniceanu”, Focșani

DIRECTOR

Profesor SILVIA LOȘONȚI

Povestea unui erou

Traian Dârjan, un ardelean get-beget, s-a născut în satul Someșani din județul Cluj, la 18 noiembrie 1920. Traian era al patrulea copil al familiei Dârjan, dar toți ceilalți au murit pe când erau foarte mici. Tatăl său, care-și pierdu-se un picior în Marele Război (Primul Război Mondial), s-a îmbolnăvit și a murit în 1923. Traian a rămas singur cu mama sa. În 1934 a terminat școala primară în satul său natal și a fost admis cu o bursă parțială la un liceu din Cluj. Școala în care Traian Dârjan a făcut primii pași spre învățătură îi poartă acum numele. Este chiar școala

Pentru a-și asigura banii necesari studiului acesta lucra într-o uzină. În 1939, nereușind să-și mai găsească un serviciu a renunțat la liceu și s-a întors la Someșani pentru a lucra pământul împreună cu ai săi. În apropierea satului era o bază aeriană iar Traian avea o pasiune pentru avioane încă de mic.

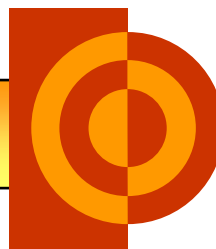
Astfel, în octombrie 1939 a început școala de pilotaj la ARPA Cluj și a primit licența în decembrie. A aplicat apoi pentru Școala de Aviație Militară de la Tecuci și a fost admis în iulie 1940. A absolvit-o pe 11 aprilie 1941 promovând astfel la rangul de adjutant stagiar. Adj. stg. Traian Dârjan a rămas la școală ca instructor până în octombrie 1942, când a fost transferat la Grupul 9 Vânătoare, echipat cu IAR-uri 80. În cursul anului 1943, grupul trece pe Messerschmitt-uri și a fost trimis pe front la 23 octombrie, înlocuind efectivele decimate și epuizate ale Grupului 7. În curând a început să participe la diferite misiuni, dar din cauza vremii nefavorabile activitatea era destul de redusă. Pe 20 noiembrie, condițiile de zbor nu erau foarte bune (nori la altitudinea de 100 de metri și vânt puternic), dar aviatorii au zburat. Traian Dârjan se preăgtea să aterizeze moment în care, avionul său s-a răsturnat și a alunecat pe pistă oprindu-se într-un Ju-52 ce era parcat pe pistă. Totuși, el a scăpat fără nici o zgârietură.

Photo: Dénes Bernád coll

Prima sa victorie, un Yak, a venit pe 22 februarie 1944 când zbura în calitate de coechipier al căpitanului Popescu-Ciocănel într-o misiune de vânatoare liberă, iar cea de-a doua victorie a sosit pe 10 martie, tot un Yak, la această dată, linia frontului ajunsese deja pe teritoriul românesc, motiv pentru care activitatea aeriană s-a intensificat pentru a contribui la stoparea ofensivei sovietice.

Povestea unui erou ...

Pe 25 februarie 1945, Aeronautică Regală Română lansa ultima mare ofensivă a războiului. Era menită să asiste trupele terestre ce atacau zona Zvolen. În a cincea misiune din acea zi, căpitanul "Băzu" Cantacuzino a decolat împreună cu adjutantul Traian Dârjan. S-au întâlnit cu opt avioane nemțești Fw-190 ce atacau trupe sovietice, și au angajat. Căpitanul, care era asul așilor aviației românești, a doborât un avion timp în care restul au dispărut. Pentru a valida victoria, cei doi piloți români au fost neglijenți în timp ce căutau epava prăbușită. Nu au văzut patrula de Bf-109G-uri ce se apropia de ei, condusă de asul german Helmut Lipfert. Traian Dârjan a căzut victimă lui Lipfert, care era fostul său instructor de zbor de la Tiraspol. Un glonț de 13 mm aproape l-a decapitat pe adjutantul Dârjan. S-a prăbușit aproape de liniile românești. Cantacuzino nici nu a observat că Dârjan fusese doborât, fiind la rândul său atacat și doborât de coechipierul lui Lipfert. A scăpat cu viață reușind să se întoarcă la baza Grupului 9 cu o mașină dintr-o divizie românească. S-a prăbușit aproape de liniile românești. Cantacuzino nici nu a observat că Dârjan fusese doborât, fiind la rândul său atacat și doborât de coechipierul lui Lipfert. A scăpat cu viață reușind să se întoarcă la baza Grupului 9 cu o mașină dintr-o divizie românească. A spus ce se întâmplase și a concluzionat:

" A d j u t a n t u l D â r j a n t r e b u i e s ă f i e m o r t . "

În jurnalul său, lt. Dobran a amintit de faptul că, în momentul în care au plecat spre Ungaria, mama lui Dârjan a început să plângă, anticipând probabil că fiul ei nu se va mai întoarce. Traian Dârjan a fost ultimul din cei 16 piloți ai Grupului 9 ce a murit în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Avea un palmares de 11 victorii confirmate și una probabilă și zburase în 176 de misiuni.

Hai la Școala “Traian Dârjan”! ... motive pentru care trebuie să ne fii coleg!

1. Avem dascăli tineri, simpatici și profesioniști care predau în singura școală din Cluj, colorată frumos! Cea mai frumoasă, dar și cea mai veche școală din oraș!
2. Avem câte un laborator pentru fiecare materie pe care o studiem!

Chimie-Fizică

Multimedia cu tabla interactivă

Biologia

Dacă ai probleme cu temele, ești ajutat aici, de profesorii de sprijin.

Ai o problemă? Aici te primește psihologul școlar, Diana Popa.

Aici învățați informatică!

Cabinetul de limbi străine

În vizită!

Astăzi vom fi oaspeții Batalionului 317 cercetare "VLĂDEASA", o unitate militară respectată pentru tradiția și valorile de care a dat dovadă dealungul timpului. Dimineața toți suntem nerăbdători să ajungem. Punctul initial, ca să zicem așa, este parcare a unui supermarket, de unde o să fim preluați de camioanele militare.

Aici, unii dintre noi luăm contact prima dată cu sistemul militar. Ghidul nostru este Plutonierul adjutant Silviu Tănase. După un scurt instructaj, ne îmbarcăm în camionul care ne aștepta și plecăm la drum. Senzațiile unei călătorii cu un astfel de mijloc de transport sunt diverse. Începem să ne dăm seama încet încet că nu este așa de ușor precum pare – praful îți intră în ochi, îți umple hainele, mirosurile se amestecă, parcă ești aruncat dintr-un colț în altul.

Ajungem în sfârșit în locul în care se va desfășura întreaga activitate. Suntem întâmpinați de locțiitorul comandantului Batalionului 317 cercetare "VLĂDEASA", domnul locotenent-colonel Călin Bărbuș. Acesta ne urează bun venit din partea sa, a comenzii și a personalului unității, apoi ne lasă pe mâna ghidului nostru.

Acesta ne adună și împreună ne îndreptăm spre primul atelier, cel de prezentare a autovehiculului amfibiu blindat de cercetare, TAB-C. Aici ne așteaptă sergentul major Bîrlan Vrîncuți, care ne explică pe înțelesul nostru la ce este folosită această mașină de luptă. Rând pe rând intrăm în interiorul TABC-ului unde încercăm să nu ne lovim de multitudinea de sisteme pe care acesta le are în dotare. Cel mai greu încăpem în

După aproximativ 20 de minute ne îndreptăm spre următorul atelier. Acesta este o parte a unui complex de antrenament folosit de militari, cum aveam să aflăm de la ghidul nostru, complex care testează capacitatea de efort fizic și rezistență a militarilor. Noi luăm parte la un joc, în care suntem puși să îmbrăcăm veste antischije și căști de protecție, apoi să fugim printr-un labirint, iar la final să aruncăm grenade de exercițiu la punct fix. Fără să ne dăm seama concurăm între noi fără nici cea mai mică problemă sau invidie, totul fiind pus pe seama distracției. Au știut cum să ne amagească! Cei mai sportivi dintre noi au reușit un timp mai bun și o aruncare mai precisă, aici detașându-se Diana Man și Diana Tănase. Oricum echipamentul era destul de greu și nu aveam mai nimic pe noi.....

După ce ne tragem sufletul, purcedem spre alt atelier, cel de cunoaștere a armamentului din dotarea militarilor Batalionului 317 cercetare "VLĂDEASA". Aici, domnișoara locotenent Gina Gună, împreună cu ajutoarele sale printre care amintim caporalii Adriana Spătaru, Isabela Dungaciu, sergenții Ștefan Frone și Adrian Zaharie ne prezintă armamentul de calibrul 5,45 mm – pistolul mitralieră și pușca semiautomată, cel de calibrul 7,62 mm – pușca semiautomată cu lunetă și mitraliera de companie, un aruncător de grenade calibrul 40 mm care se adaptează la pistolul mitralieră. Suntem iar echipați cu vesta antischije, casca de protecție și cu parte din armament, echipamentul devenind din ce în ce mai greu. Așa echipați facem poze pentru ziarul școlii și pentru albumul personal.

De aici ghidul ne îndruma spre un loc unde suntem informați despre posibilitățile urmării unei cariere militare. Colegul nostru Horvath Robert este cel mai doritor dintre noi să afle informații, punându-i fel și fel de întrebări domnului plutonier major Cristian Chirea. Vom vedea în viitor dacă a ales sau nu cariera militară.

Ghidul nostru, domnul plutonier adjutant Silviu Tănase, ne conduce acum spre un atelier specific unității din care face parte și anume spre cel de alpinism. Aveam să aflăm că ei fac anual o tabără de alpinism la munte, în Cheile Turzii sau Vălișoarei, unde își exersează deprinderile dobândite sau cei mai vechi dintre aceștia și le perfecționează sau îi instruiesc pe cei mai noi. Acest lucru face parte din procesul de instrucție zilnic al lor. Pentru noi, cei care luăm contact pentru prima dată cu astfel de materiale de alpinism este mai greu să înțelegem, dar explicațiile plutonierului major Dan Man încep să ne lumineze. De la simplele corzi de alpinism, carabiniere, hamuri, căști de protecție până la blocatori, cățărători pentru gheață sau pioleți, despre toate aflăm câte ceva. Carol a fost unul dintre cei rămași impresionați despre multitudinea lucrurilor aflate aici.

De aici ne îndreptăm spre un loc definitiv pentru Batalionul 317 cercetare "VLĂDEASA", atelierul de parașutism. Domnul locotenent-colonel Călin Bărbuș, unul dintre cei mai experimentați parașutiști din unitate ne introduce în tainele parașutismului. Aflăm numai lucruri frumoase despre acest sport pentru unii, dar meserie pentru alții. Plutonierul major Emil Hanga ne explică tipurile de parașute folosite de Armata Română și ne ajută apoi să ne echipăm. Pentru o clipă toți suntem parașutiști. Aici are loc o sesiune foto în toată regula.

Deși nu ne mai venea să plecăm de acolo, ne îndreptăm agale spre următorul atelier. Acesta este cel de supraviețuire, care este împărțit în doua subateliere și anume cel de tipuri focuri și cel de tipuri de adăposturi. Militarii de aici fac apel la noi să îi învățăm de ce anume este nevoie de foc sau adăpost atunci când ești izolat undeva în sălbăticie. Răspunsurile curg din partea noastră și se pare că îi mulțumesc pe aceștia, deoarece ei încep să ne arate diferite modalități de a aprinde un foc și apoi de a construi unul. Aici aflăm ce tipuri de focuri sunt utilizate de militari în funcție de nevoile pe care le au și anume foc tip haiducesc, grătar, scară, baraj, cu bază înălțată. Apoi vedem o multitudine de adăposturi improvizate, pe care de altfel le și probăm, adăposturi făcute din materialele găsite în mediul înconjurător. De la adăpostul suspendat, folosit în zonele mlăștinoase, la cel din crengi, sau la cele din copaci sau făcute din foi de cort, din voalura parașutelor toate își dovedesc utilitatea.

Timpu trece și ne îndreptăm spre ultimul atelier, nu înainte de a fi poftiți să bem un ceai cald făcut în vestitele bucătării rulante militare. Ajunși la cortul care adăpostește tehnica de transmisiuni, tehnică pusă la dispoziție de Batalionul 55 Comunicații "NAPOCA", suntem întâmpinați de transmisioniștii militari. Aici vedem o parte din tehnica militară de transmisiuni care deservește trupele române aflate în teatrele de operații și înțelegem cum este posibilă comunicarea între militarii Armatei Române.

Turul oferit de militarii Batalionului 317 cercetare "VLĂDEASA", se încheie cu o scurtă trecere în revistă a locurilor pe unde am fost și cu un scurt istoric al batalionului, prezentat de plutonierul adjutant Silviu Tănase, din care aflăm că aproape toți militarii batalionului au misiuni în teatrele de operații, exerciții în comun cu militarii din statele membre NATO, schimburi de experiență și o mulțime de concursuri militare câștigate. Se vede mândria militarilor de a face parte din această unitate militară, după felul cum vorbesc și cum privesc orice activitate la care sunt solicitați. Sperăm într-o colaborare cât mai bună pe viitor, mai ales că școala noastră poartă numele unui aviator erou, Traian Dîrjan.

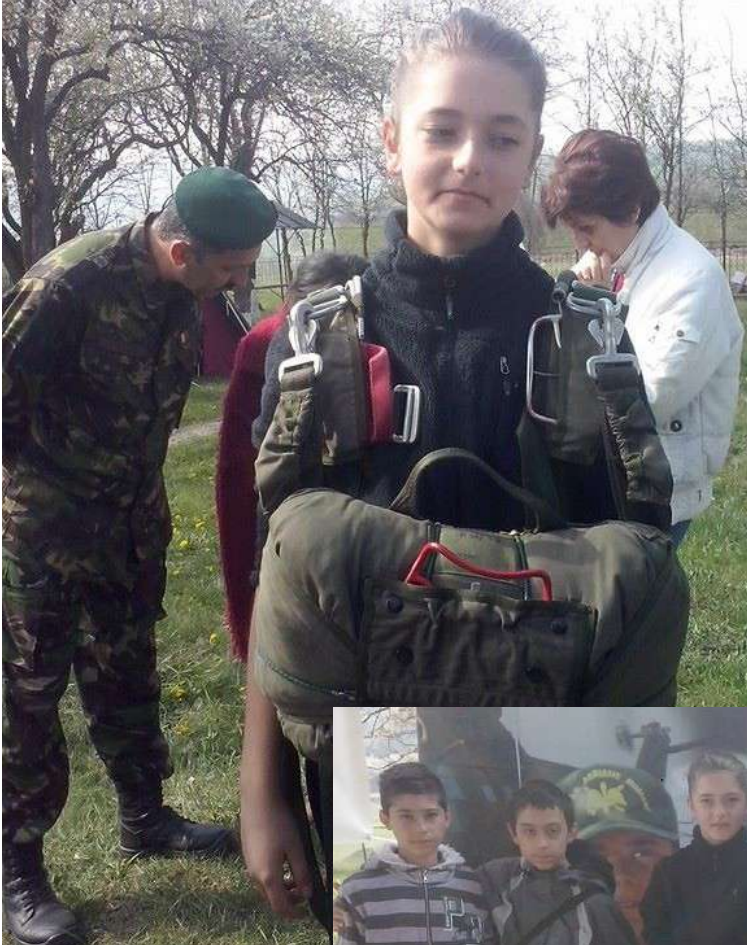
Impresiile tuturor au fost foarte frumoase. Organizarea, modul de explicare și comportamentul militarilor este ceva care te face să privești cu alți ochi sistemul militar. Alex, Gal, Maria, Renata, Carol, Robi au rămas plăcut impresionați de ceea ce au văzut și trăit în această zi. Cum remarcă Diana Man "Totul!".

Vom reveni cu drag acolo, ori de câte ori vom putea. Mulțumim tuturor militarilor din cadrul Batalionului 317 cercetare "VLĂDEASA" și le urăm succese în activitățile pe care le întreprind.

A consemnat "soldat" Diana Tănase

Notă: Continuator al tradițiilor Companiei 317 Cercetare în Adâncime, înființată la 1 iulie 1969 în garnizoana Huedin, Batalionul 317 Cercetare „Vlădeasa” va sărbători, la 1 iulie 2014, 45 de ani de la înființare.

V L Ă D E A S A

PARTENERI DE SUFLET

În decursul anilor, am legat prietenii cu multe instituții școlare, multe organizații nonprofit, multe firme care au dorit să se implice în proiecte comune ce ne-au adus multiple satisfacții comune.

Unul dintre partenerii de suflet, care ne-au însoțit mereu în demersul nostru școlar a rămas SSIF BROKER.

De 1 iunie, am fost împreună la film. Vreau să vă spun că ideea nu m-a prea entuziasmat dar, la final, mi-am schimbat părerea. A fost primul meu film tridimensional și mi-a plăcut foarte mult.

Doamna Florica Zoicas-Ienciu, Director General Adjunct SSIF BROKER:,, Pentru mine a fost o plăcere nespusă să pot viziona filmul alături de acești copii. M-au molipsit cu entuziasmul și bucuria lor.

Me hom rrom. Lacho des!

- o șansă la educație

Copiii primei clase cu predare în limba rromani din orașul și din județul nostru, au început deja clasa treia!

Am trecut pe la ei prin clasă să-i întrebăm ce mai fac. Erau gălăgioși, ca toți copiii, dar am reușit să-i facem să ne răspundă la câteva întrebări.

Gabriela spune că îi place la școală fiindcă scrie și desenează. Acasă nu prea are timp de teme sau de joacă, fiindcă își ajută părinții la colectarea deșeurilor din material plastic. Dintre personajele cunoscute, cel mai mult îi place Hanah Montanah. Când o să se facă mare, Gabi vrea să devină medic pentru a ajuta oamenii. Ea este una dintre cele mai bune eleve din clasă.

Lui Radu îi place și lui foarte mult să deseneze. E pasionat și de matematică. În clasa întâi, el a promis că va veni în fiecare zi la școală și s-a ținut de cuvânt. Radu vrea să se facă polițist pentru a prinde hoții.

Raveca e cea mai micuță dintre toți deși are 11 ani. Și ea vrea să se facă doctor, întocmai ca Gabriela. *Vreau să îi fac bine pe oameni cu medicamente bune*, ne-a spus ea. Daniel ne-a învățat cum se spune *Bună ziua* și *Eu sunt rrom* în limba rromani.

Copiii de la clasele cu învățământ în limba rromani sunt un exemplu pentru noi fiindcă vin la școală deși unii, poate, nu au casă. Școala noastră îi ajută să se adapteze și să integreze în mediul școlar, prin multe parteneriate cu comunitatea locală.

Astfel, acaștia vor primi sprijin din partea unor specialiști, ce vor fi formați în vederea implementării în cadrul școlilor clujene a metodei „Nurture“, derulată cu succes de mai mulți ani în școlile din Marea Britanie. Proiectul se realizează cu sprijinul Asociației Ortodoxe Social-Misionar-Culturale pentru Rromi „Sfântul Moise Arapul“ a Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului.

Au consemnat pentru voi Ramona Doghi și Alex Morar, din clasa a VI-a coordonați de prof. Alina Mihai

Școala chiar altfel?

Da, școala chiar altfel există! Cel puțin la **Uptown School**, în Dubai-Emiratele Arabe Unite.

Pe dinafară, e o școală ca toate celelalte, cu clase, coridoare și cancelarie. Doar că mai are și două terenuri de fotbal: unul în mărime naturală și unul mai mic, trei terenuri de tenis, două de baschet, o pistă de alergare, o piscină olimpică acoperită și un loc de joacă pentru pauze. Mda, s-ar putea ca totuși să nu fie chiar ca toate celelalte școli.

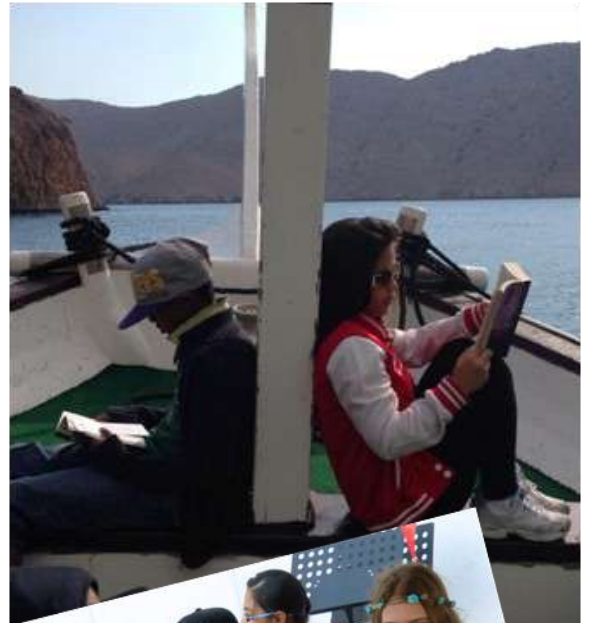
Ceea ce contează însă, e ceea ce se întâmplă în interior, în clase. Acolo e cu adevărat altfel. V-ați gândit vreodată cum ar fi să nu fii obligat să stai în bănci, doi câte doi, să poți să mergi să studiezi oriunde ai vrea, în școală sau să îți se ceară părerea, ca și elev, la începutul unei noi unități de învățare? Ei bine, la Uptown School elevii învață prin descoperire, pun întrebări, își exprimă opiniile și știu să se auto-evalueze corect, pentru a putea să progreseze.

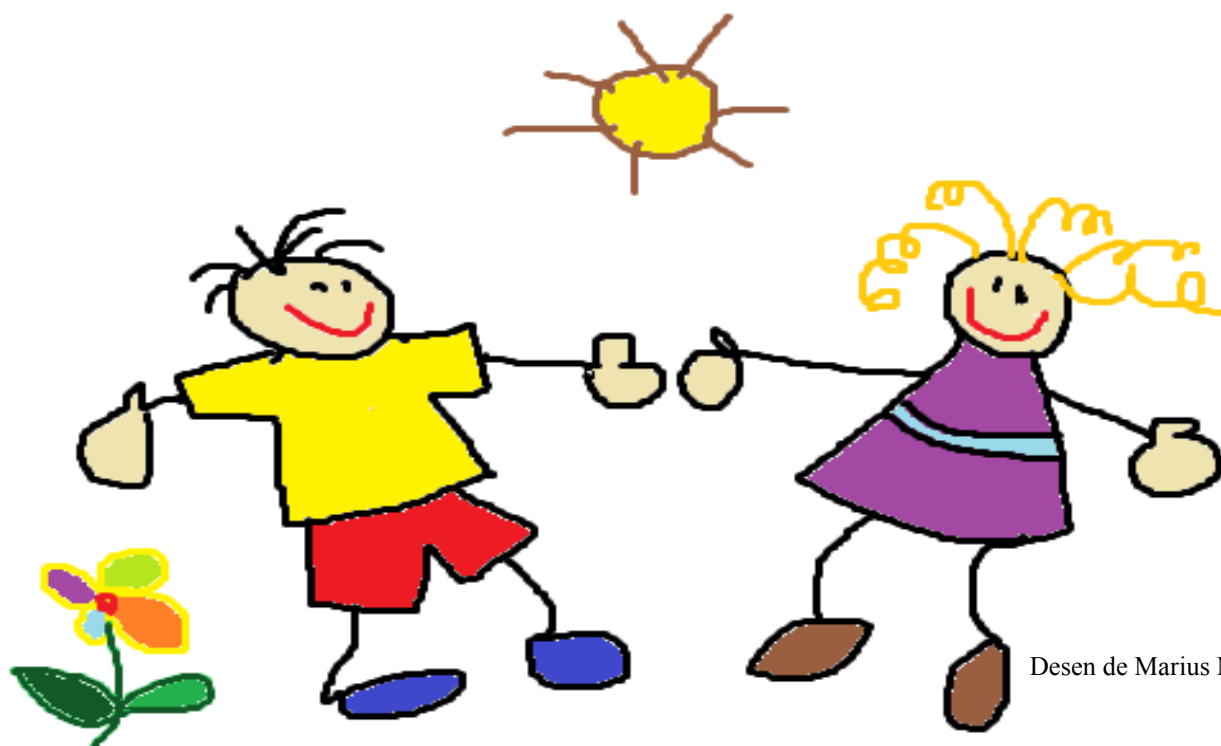
În afară de asta, la Uptown School elevii sunt liberi sa lucreze în grupuri alese de ei, să-și aleagă teme de reflecție, sau pur și simplu să lucreze în funcție de stilul lor preferat de învățare, fie prin joc, fie prin muzică sau prin imagini. Ar fi multe de spus dar dacă i-am întreba pe elevi ce le place cel mai mult la școală, sunt sigură ca ar spune ca le plac zilele tematice: Crazy Hair/Hat Day, International Day, Sports Day, Book Day precum și concursurile sportive și diferitele concerte sau spectacole pe care le pun mereu în scenă. Le plac și excursiile și taberele tematice în care merg destul de des. Și ca să vă dovedesc ca toate acestea sunt adevărate și ca școala altfel chiar există, v-am pus și câteva poze. Sper să vă placă!

Muguri de lumină

Drepturile copilului

Desen de Marius Mureșan

Convenția cu privire la Drepturile Copilului are 42 de articole care se referă strict la drepturile copilului. Aceste articole sunt clasificate în:

- drepturi de protecție
- drepturi de dezvoltare
- drepturi de participare

Drepturile tuturor copiilor trebuie respectate, indiferent de rasa, etnia sau naționalitatea fiecăruia, de culoarea pielii, de limba vorbită, de religia practică, indiferent dacă sunt fete sau băieți. Copiii trebuie să fie protejați împotriva oricărei forme de discriminare.

Orice copil are dreptul la viață, supraviețuire și dezvoltare.

Orice copil are dreptul la un nume, la o naționalitate, are dreptul, în măsura posibilului, să-și cunoască părinții și să fie îngrijit de aceștia.

Copiii au dreptul la o educație de calitate care să le asigure egalitatea de șanse și dezvoltarea personalității lor. Ei au dreptul la învățământ primar obligatoriu și gratuit, la asigurarea accesului la liceu și facultate, la servicii de informare și

Copilul care are altă etnie, religie, vorbește altă limbă decât majoritatea are dreptul la viață culturală proprie, are dreptul să își declare apartenența religioasă și să practice propria religie. Are, de asemenea, dreptul de a folosi limba proprie.

Copiii trebuie protejați împotriva oricăror forme de exploatare, împotriva violenței, abuzului, abandonului și a altor tratamente dăunătoare.

În concluzie, instituțiile statului sunt obligate să prevină și să te protejeze de orice act de violență, abuz fizic, psihic sau sexual împotriva ta. Legea interzice orice fel de pedeapsă fizică sau umilitoare, acasă sau într-o instituție care ar trebui să se ocupe de protejarea sau educația ta. Ai dreptul să depui singur plângere dacă ți se încalcă drepturile fundamentale (viață, educație, sănătate).

Dacă simți că cineva îți încalcă drepturile, poți suna la
**TELEFONUL COPILULUI -
116111 !**

10 DECEMBRIE. ZIUA INTERNAȚIONALĂ A DREPTURILOR OMULUI

- Este sărbătorită anual pe 10 Decembrie;
- **ONU** aduce în prim-plan câteva probleme care cuprind pt. protecția drepturilor **prizonierilor**, lesbienele, bisexualii, transsexualii și a populației indigene;
- Pentru a marca **ZIUA DREPTURILOR OMULUI**, vor fi organizate diverse evenimente în UE și în lume;
- **ONU** a adoptat la 10 Decembrie 1948, Declarația Universală a drepturilor omului;
- În România, în contextul UE și omagiază pe totuși corect, deseori răzbindu și viciu, nu au înțeles să promoveze **DREPTURILE OMULUI**.

Ziua Europei, la Biblioteca Județeană O. Goga

3

Ce drepturi am?

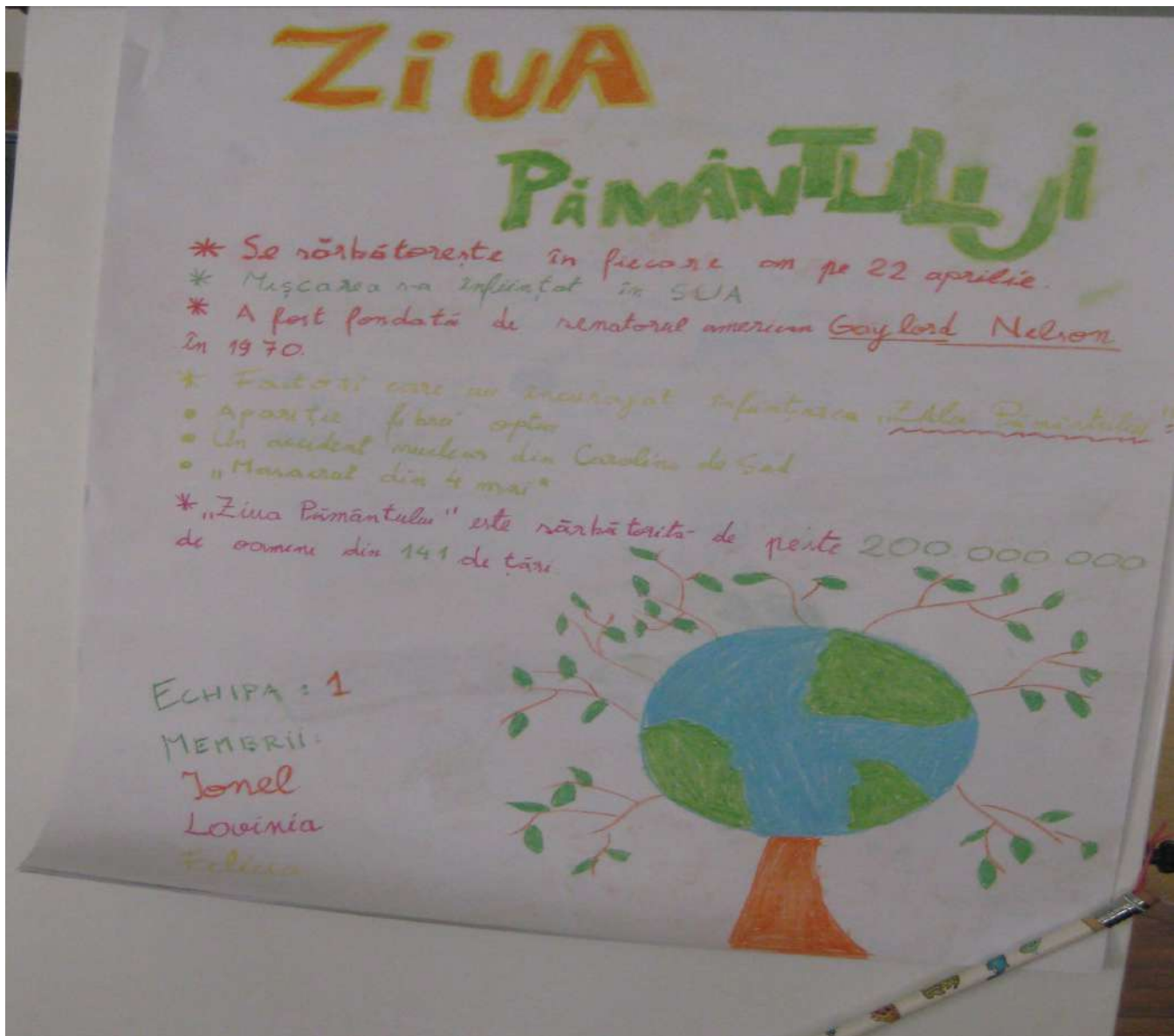
Orice om liber are anumite drepturi politice cum ar fi dreptul la rost și alegere persoanei care să le conducă țara. Persoanele de după granițele țării au, de asemenea acest drept, la fel și persoanele fără rezidență și fără loc de muncă.

Conducătorul trebuie să formeze directive care să aducă beneficii poporului. El trebuie să se ocupe de securitatea oamenilor, educația copiilor și sănătatea din orarul său. După evoluția (~~orazului său~~) țării, aceasta poate intra în spațiul Schengen.

Locuitorii au dreptul de a face o petiție în cazul neglijării țării lui. Studentii și celelalte persoane au dreptul de a călători și de a deține documente de călătorie.

Orice persoană are dreptul de a se căsători legal, pentru ași forma propria familie. Ombudsmanul are puterea de a provoca o reunificare a poporului.

Drepturile actuale ale omului îi permit mișcarea spre evoluția poporului său.

ZIUA PĂMÂNTULUI 2014 a fost proclamată de senatorul american Gaylord Nelson în anul 1970, cu scopul de a trezi interesul clasei politice față de mediu.

A fost celebrată în primul an de circa 20 milioane de cetățeni americani, în marea lor majoritate tineri și foarte tineri. După două decenii, în anul 1990, peste 200 milioane de oameni din 141 de țări au transformat Ziua Pământului într-o manifestare de amploare în istoria omenirii, prin alăturarea lor în dorința de a milita pentru un viitor mai bun al planetei.

Earth Day Organization are, în prezent filiale, în peste 170 de țări.

Împărțiți în mai multe echipe, am marcat și noi această zi, printr-o activitate-concurs, din care vă prezentăm mai sus echipa câștigătoare.

Educația ecologică reprezintă procesul care servește la recunoașterea valorilor mediului înconjurător și la clarificarea conceptelor privind mediul înconjurător. Educația pentru mediu poate crea premisele pentru dezvoltarea în rândul elevilor a unui comportament civic de protecție a mediului înconjurător, îi poate ajuta să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori, ceea ce duce la asumarea răspunderii pentru menținerea calității mediului.

Gândește VERDE, Gândește CURAT!

Scopul proiectului „GANDESTE VERDE, GANDESTE CURAT!” este acela de a extinde procesul de educație ecologică de la elevi către adulți, în spiritul respectului pentru natură. El a fost inițiat de colegii noștri din Jud. Prahova.

Ne-am implicat și noi, alături de doamna profesoară Dorina Stan. Rezultatele muncii noastre au fost aranjate de mine în colajul alăturat.

Bianca Pop, clasa a VIII-a

Importanța protecției mediului la începutul mileniului trei

Protejarea mediului este fundamentală în zilele noastre. Consumăm tot mai mult din resursele naturale și punem în pericol sistemele de mediu (apa, solul și aerul). Aceasta nu poate continua la nesfârșit, cu atât mai mult cu cât populația lumii continuă să crească. Aceasta nu poate continua la nesfârșit, cu atât mai mult cu cât populația lumii continuă să crească.

Dacă nu schimbăm comportamentul acum, viitorul nostru va fi mai puțin sigur și tot mai mulți oameni se vor lupta pentru resurse naturale din ce în ce mai reduse!!! Prin reducerea cantității de deșeuri, re folosirea și reciclarea obiectelor de uz curent și respectarea normelor ecologice atunci când mergem la cumpărături, avem posibilitatea de a contribui la o schimbare radicală.

Efecte ale degradării factorilor de mediu

Inundații

Alunecări

Desertificarea

Fundația Noi Orizonturi găzduiește o rețea de 150 de Cluburi de Inițiativă Comunitară pentru Tineri IMPACT în 12 județe din România.

Venind săptămânal la Clubul IMPACT, tinerii învață să identifice problemele comunității lor, se gândesc și lucrează împreună, scriu și implementează proiecte comunitare strategice. IMPACT combină distracția, învățarea și serviciul în folosul comunității pentru dezvoltarea personală și socială.

Anul acesta am învățat să câștigăm bani din munca și creativitatea noastră, la Iulius Mall Center și am strâns bani pentru a finanța următorul proiect.

Noi, copiii cu impactul!

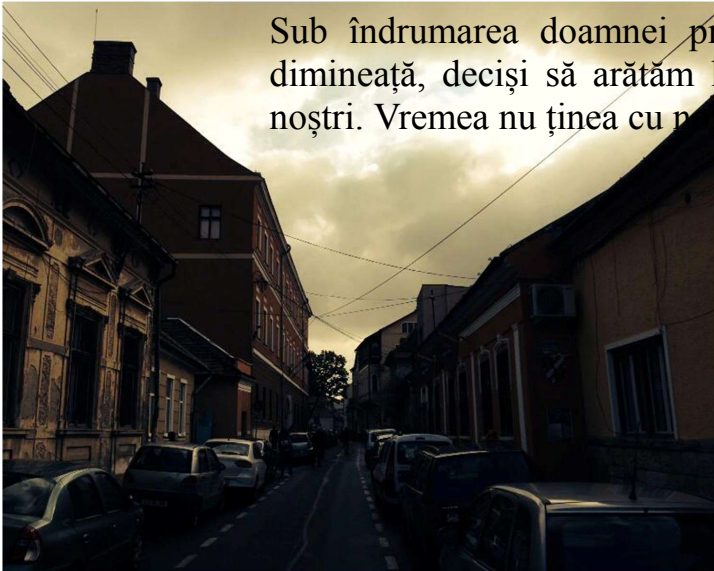
INIȚIATIVE *Comunitare* SCHIMBĂRI *Reale*

Imagea logo-ului IMPACT reprezintă o busolă. De ce o busolă? Pentru că IMPACT, asemenea busolei, reprezintă un instrument care te ajută să te orientezi, să navighezi prin „sălbăticia” lumii. Pentru noi busola reprezintă sistemul de valori, care te ajută atunci când ai de făcut o alegere și care îți arată direcția pe care trebuie să mergi în viață. Dacă sistemul de valori nu e în regulă, sau pur și simplu nu există, atunci cu siguranță ești pierdut, fără a avea un în viață. Acest țel pentru noi nu presupune altceva decât faptul că ne pasă de binele comun și implementăm proiecte care să ne ducă acolo; astfel îmbunătățind viața în comunitățile noastre prin proiecte concrete de servicii în folosul comunității, ne dezvoltăm abilități de viață și devenim mai angajabili.

Clujul, capitală culturală

Proiectul Educațional **EUROPA-CASA NOASTRĂ** își propune promovarea valorilor culturale europene și naționale în ziua de 9 mai, o zi a bucuriei de a fi împreună, o zi a voinței de solidaritate, o zi a mării comunități din care fac parte toți cetățenii UE. Poate fi definită, astfel, ca ziua cetățenilor unei „Europe Unite”, care s-a construit de-a lungul deceniilor ca o unitate în diversitate. În acest sens, ne-am alăturat și noi colegilor din toată țara, dar și celor din Germani, Austria sau Spania și ne-am decis să demonstrăm că orașul în care locuim este un oraș în care orice european se poate simți ca acasă.

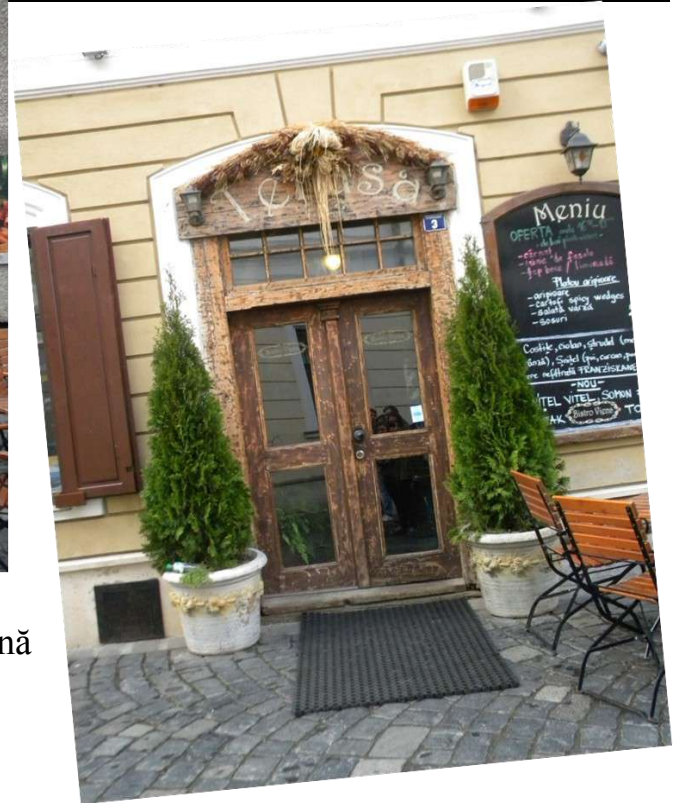
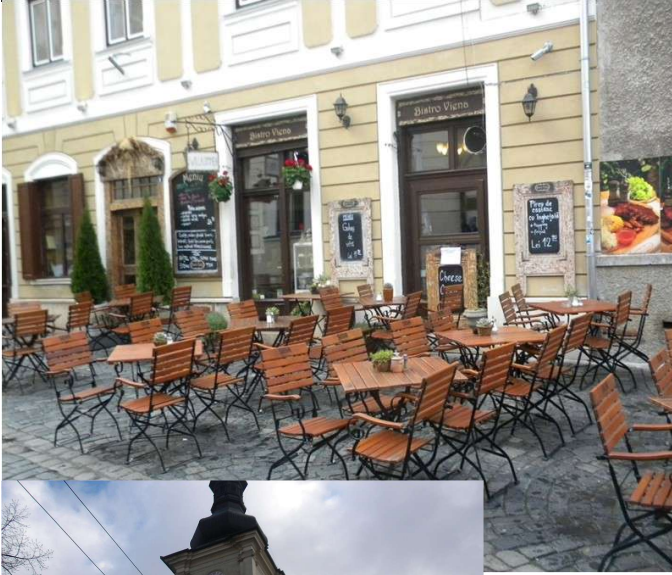

Sub îndrumarea doamnei profesor Dorina Stan, am plecat dis de dimineată, decizi să arătăm lumii cum arată Clujul văzut prin ochii noștri. Vremea nu ținea cu noi, era înnorat, destul de frig și, uneori, din

CASA MATEI CORVIN

Muguri de lumină

Biserica franciscană

Inițial, pe latura de est a Pieței a existat o biserică mai veche, distrusă în timpul invaziei tătarilor (1241-1243), iar mai apoi o biserică a ordinului dominican, reconstruită în stil gotic în secolul al XV-lea.

Înconjurată inițial de ziduri, biserica a dobândit în secolul al XVIII-lea, în fața porții principale, un portal în stil baroc, mutat mai târziu în fața Bisericii Sf. Petru, unde se află și astăzi.

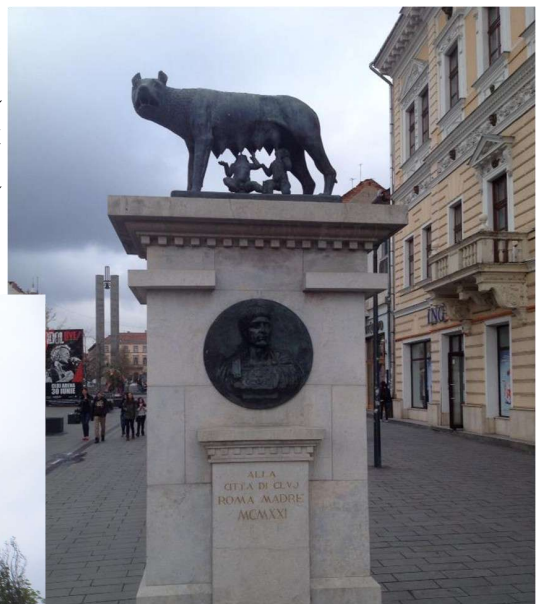
Din 1902, statuia Regelui Mathias, de János Fadrusz, ocupă centrul pieței, devenind un simbol central al orașului.

Turnul a fost înălțat abia în 1836-1859. Până la reorganizarea urbanistică a orașului (1907) biserica era înconjurată de bodegi și tarabe cu rosturi utitare.

Catedrala Schimbarea la Fata, cunoscuta si ca Biserica Minoritilor (de la Ordinul Franciscan al Minoritilor), a fost donata Bisericii Romane Unite cu Roma (Bisericii Greco-Catolice) in anul 1924 de catre Sfantul Scaun, pentru a servi drept catedrala a Episcopiei Greco-Catolice de Cluj-Gherla.

Monumentul este o copie fidelă a lupoaicei de pe Capitoliu, cu Romulus și Remus, la care s-a adăugat un basorelief al împăratului Traian, executat de sculptorul Ettore Ferrari (1849-1930) și inscripția ALLA CITTÀ DI CLVJ, ROMA MADRE, MCMXXI.

Teatrul Național - Destinată Teatrului Maghiar, condus de regizorul Jenő Janovics, realizator și al primului studio de filme din oraș, clădirea a fost ridicată între 1904-1906 de firma austriacă Fellner și Helmer.

CATEDRALA ORTODOXĂ

Statuia ecvestră a lui Mihai Viteazul, cu înălțimea de 7 m, montată un soclu înalt de 4,70 m, este amplasată pe o platformă cu trei rampe, decorată cu basoreliefuli, reprezentând luptele cu otomanii și Unirea Moldovei și a Transilvaniei cu Țara Românească.

Cum vremea s-a mai îmbunătățit, ne-am decis să mergem și în parc.

Diferiți, dar împreună **- parteneriat cu Școala Specială nr. 1**

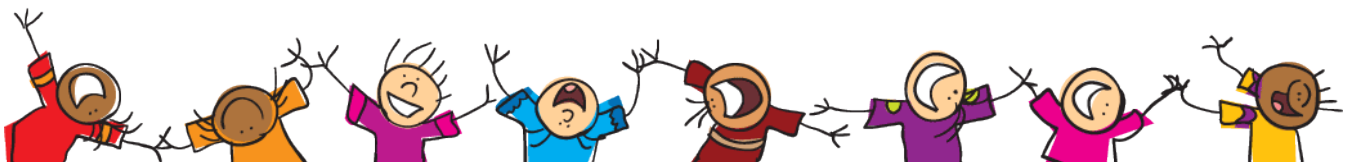
Acesta este solganul sub care s-au desfășurat activitățile pe care le-am efectuat în parteneriat cu Școala Specială Nr. 1, Cluj-Napoca. Toată lumea știe că școala noastră este locul în care copiii români, rromi sau maghiari învață și se joacă

De aceea, un parteneriat cu elevii de la o școală specială ne-a încântat pe toți, fiind convinși că aveam să învățăm multe din această experiență. Și așa a și fost! Am fost primiți încă de la intrare cu multă căldură atât de către copii cât și de doamnele profesoare Camelia Mucea și Gabriela Lupaș, alături de care am lucrat până la final la

Șimon Debora, Șimon Bobby, Cîra Darius, Csabai Cristina, Mureșan Alex, Mureșan Melania, clasa a VI-a A

Cinemateca,

o rubrică de Alex Lăpușan

Astăzi vă voi prezenta două filme franțuzești care mi-au plăcut foarte mult. *Le Petit Nicolas* (Micul Nicolas) este un film despre un băiețel foarte iubit de părinții săi. El are cam nouă ani și merge în fiecare zi la școală, unde are mulți prieteni extraordinari. Cel mai bun prieten al lui Nicolas este Alceste, care este un mare mâncăcios. El mănâncă mărul pe care copii îl aveau drept model la desen, mănâncă atunci când li se face vizita medicală și chiar la joacă.

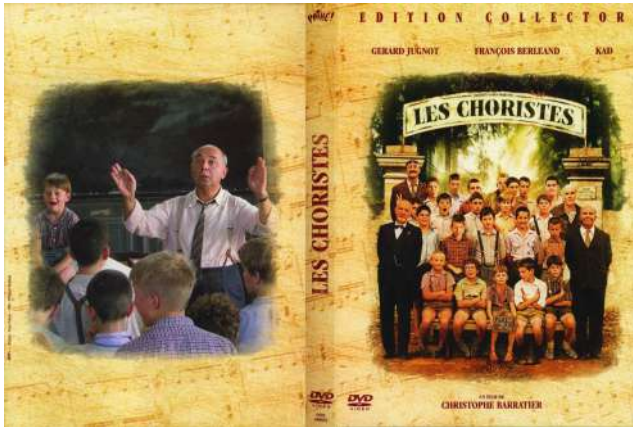
Povestea filmului începe atunci când Nicolas află că un coleg are un frățior nou. Toți copiii cred că aceasta este o veste foarte proastă. Într-o zi, colegul nu mai vine la școală și atunci toată lumea crede că a fost abandonat în pădure de către părinții lui, fiindcă familia se mărise și nu mai aveau de mâncare pentru toți. Când vine de la școală, Nicolas aude o discuție între părinții lui și crede că va avea un frate. Imediat, se teme că și el va fi abandonat în pădure, ca Tom Degețel.

Toții prietenii formează o bandă numită Invincibilii ca să-l ajute pe Nicolas să-i convingă pe părinții lui să nu-l mai abandoneze. Fac curat în casă dar strică totul, cumpără flori, dar distrug tot magazinul, caută un bandit ca să-l fure pe viitorul bebeluș și inventează o poțiune magică pentru a face rost de bani să-l plătească pe acesta.

În final, Nicolas înțelege că nu e chiar așa de rău să ai un frate mai mic și e foarte dezamăgit că a înțeles greșit discuția dintre părinții lui. Niciun copil nu fusese abandonat în pădure.

Povestea filmului este inspirată de Aventurile lui Nicolas, niște benzi desenate de autorul celebrelor personaje de desene animate Lucky Luke, Astérix și Obélix.

Ne jamais dire jamais, il y a toujours quelque chose à tenter.
Clement Mathieu

Les Choristes

Povestea se petrece în anul 1949, la câțiva ani după încheierea celui de-al doilea război mondial. În Franța, ca și în alte țări din Europa, efectele războiului au fost dramatice. Cel mai mult au suferit copiii. Mulți dintre ei au rămas orfani sau au fost pur și simplu abandonți de părinți. De aceea, s-au înființat niște instituții de corecție pentru acești copii speciali. Mulți dintre ei aveau serioase probleme de comportament.

Una dintre aceste școli este și Fond de L'Etang, condusă de directorul Rachin.

Acesta era foarte sever, lovea și umilea copiii. Metoda lui favorită de educație era *Acțiune-Reacțiune*. Dacă un copil nu respecta regulamentul, era bătut și trimis la carceră sau pus să lucreze în condiții grele. Chiar și profesorilor le era frică de el. Adeseori nu avea apă caldă pentru a se spăla.

Într-o zi, pedagogul școlii pleacă și este înlocuit de Clément Mathieu. Acesta avea alte metode de educație și a început să îi țină piept directorului. El a înființat un cor pentru a disciplina copiii și a le arăta partea frumoasă a vieții. Așa a descoperit că unul dintre cei mai răi elevi, care se numea Philippe Morhange, avea o voce foarte frumoasă. Corul

a avut un mare succes iar Philippe avea să devină un mare dirijor francez. Într-o zi un fost elev care îl ura pe Rachin a dat foc școlii dar copiii au scăpat ca prin miracol. Rachin l-a concediat pe Mathieu dar ceilalți s-au aliat împotriva directorului care a fost dat afară din școală.

Mie mi-a plăcut cel mai mult episodul în care Mathieu pleacă din internat. Copiilor li s-a interzis să-și ia rămas bun dar ei au găsit un mijloc să o facă. Ei i-au trimis profesorului avioane de hârtie cu mesaje frumoase în timp ce cântau pentru ultima dată cântecul lor favorit.

Personajul meu favorit este Pepinot, cel mai mic dintre copii. El este orfan dar nu

Alex Lăpușan, clasa a VII-a
Coord. prof. Alina Mihai

Desen de Ando

PLAGIAT!

sursa: <http://www.cotidianul.ro/>

PLAGIATUL

În DEX, plagiatul se definește ca fiind o “operă literară, artistică sau științifică a altcuiva, însușită (integral sau parțial) și prezentată drept creație personală”.

Plagiatul poate fi voluntar, când o persoană își însușește în mod conștient creația unei alte persoane sau involuntar, când persoana nu știe că a comis o infracțiune sau când nu cunoaște regulile citării corecte sau nu știe să prezinte sursa informațiilor.

În școală, plagiatul este foarte frecvent. Consider că toți elevii trebuie să fie de mici învățați că a copia o temă sau a lua de pe internet cu *copy-paste* referatele altor colegi este un furt pe care legea îl numește **plagiat**.

Art. 141. din Legea nr. 8/1996 spune: “*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani sau cu amenda de la 25.000.000 lei la 500.000.000 lei fapta persoanei care își însușește, fara drept, calitatea de autor al unei opere sau fapta persoanei care aduce la cunostinta publica o opera sub un alt nume decât acela decis de autor ...*”

Ca viitori cetățeni responsabili, trebuie să ne gândim că și noi trebuie să respectăm legea.

Pentru a ne asigura că nu ne-am însușit lucrarea altei persoane, trebuie ca atunci când realizăm un referat sau orice fel de altă temă, să ne asigurăm că

De câte ori dorim să folosim cuvinte pe care nu le-am gândit noi, avem obligația să punem textul între ghilimele și să prezentăm numele autorului și numele lucrării. Acest lucru este valabil chiar și pentru fotografiile pe care le luăm de pe internet.

O mod corect de redactare a unui referat este prezentarea notelor de subsol. Acest lucru se realizează în Word accesând butonul Footer. Acesta creează în partea de jos a paginii pe

Plagiatul poate fi descoperit prin diferite metode. Una dintre acestea o reprezintă folosirea unor programe ca *duplichecker* cu ajutorul căruia se compară textul scris de tine cu toate textele disponibile în acel moment pe internet. Dacă plagiatul a fost dovedit, poți primi, ca elev notă mică, și se poate cere să refaci tema. Dacă ești student, poți fi chiar exmatriculat. De aceea e obligatoriu să învățăm de mici să respectăm legile.

LEGENDA GHIOCELULUI

Odată, Soarele coborî într-un sat, la horă, luând chipul unui fecior. Un zmeu l-a pândit și l-a răpit dintre oameni, închizându-l într-o temniță. Lumea se întristase. Păsările nu mai cântau, izvoarele nu mai curgeau, iar copiii nu mai râdeau. Nimeni nu îndraznea să-l înfrunte pe zmeu, dar într-o zi, un tânăr voinic s-a hotărât să plece să salveze soarele. Mulți dintre pământeni l-au condus și i-au dat din puterile lor ca să-l ajute să-l biruie pe zmeu și să elibereze Soarele. Drumul lui a durat trei anotimpuri: vara, toamna și iarna. A găsit castelul zmeului și au început lupta. S-au înfruntat zile întregi până când zmeul a fost doborât. Slăbit de puteri și rănit, tânărul eliberă Soarele. Acesta se ridică pe cer înveselind și bucurând lumea. A reînviat natura, oamenii s-au bucurat, dar viteazul n-a ajuns să vadă primăvara. Sângele cald din răni i s-a scurs în zăpadă. Pe când aceasta se topea, răsăreau flori albe, ghioceii, vestitorii primăverii. Până și ultima picătura de sânge a flăcăului se scurse în zăpada imaculată.

De atunci, tinerii împletesc doi ciucurași: unul alb și unul rosu. Ei le oferă fetelor pe care le iubesc sau celor apropiați. Roșul înseamnă dragoste pentru tot ce este frumos, amintind de culoarea sângelui voinicului. Albul simbolizează sănătatea și puritatea ghiocelului, prima floare a primăverii.

De 1 Martie, românii au obiceiul ca părinții să lege copiilor la mână sau la gât câte o monedă, pentru ca aceștia să aibă noroc tot anul și să fie sănătoși. Punerea mărtișorului se face de obicei înainte de răsăritul soarelui. El este dăruit, în zilele noastre, în principal copiilor, fetelor și femeilor, pentru a le proteja gingășia și sensibilitatea.

Legenda lui MOȘ NICOLAE

Zbucea Marina, clasa a VI-a
Coord. prof. Alina MIHAI

Întreaga sa viața sta sub semnul facerii de minuni. Se spune că a salvat de la înec un credincios care i-a cerut ajutorul prin rugăciuni; a salvat o corabie de la scufundare prin oprirea unei furtuni pe mare; a scos oameni nevinovați din temnițe sau a vindecat oameni de boli incurabile și le-a redat vederea, auzul sau graiul.

Pe 6 decembrie, de Moș Nicolae, copiii cuminti primesc dulciuri și jucării, iar cei răi, nieluse. Cu o seară înainte toți își lustruiesc bine ghetuțele sau pantofiorii, pentru a atrage atenția Moșului. Spre deosebire de Moș Crăciun, Moș Nicolae nu se arată niciodată.

Legenda spune că trei surori, fete sărmame, nu se puteau căsători fiindcă nu aveau zestre. De aceea, într-o zi, tatăl lor a decis să le vândă.

Când fata cea mare a ajuns la vârsta de a se căsători, Nicolae a lasat noaptea, la usa casei lor, un saculet cu aur. La fel a făcut și cu sora mijlocie. Tatăl lor, vrâns să afle cine lasă comoara la ușa casei

Așa a apărut obiceiul așezării șosetelor sau a ghetuțelor în noaptea de Moș Nicolae. Cardinalul l-a rugat pe tatăl fetelor să păstreze secretul. Acesta nu s-a ținut de cuvânt și a spus tuturor frumoasa poveste. De atunci, orice om sărac care primea ceva de la un binefăcător necunoscut, îi mulțumea lui Moș Nicolae. Cei trei săculeți de aur au devenit simbolul Sfântului Nicolae, sub forma a trei bile de aur.

Personalizează-ți revista și colorează-l pe Moș Nicolae cum dorești tu!

Dacă vrei să citești o altă legendă legată de Moș Nicolae, va trebui să-ți mobilizezi cunoștințele de limba franceză. Vezi pagina alăturată.

La légende de Saint Nicolas

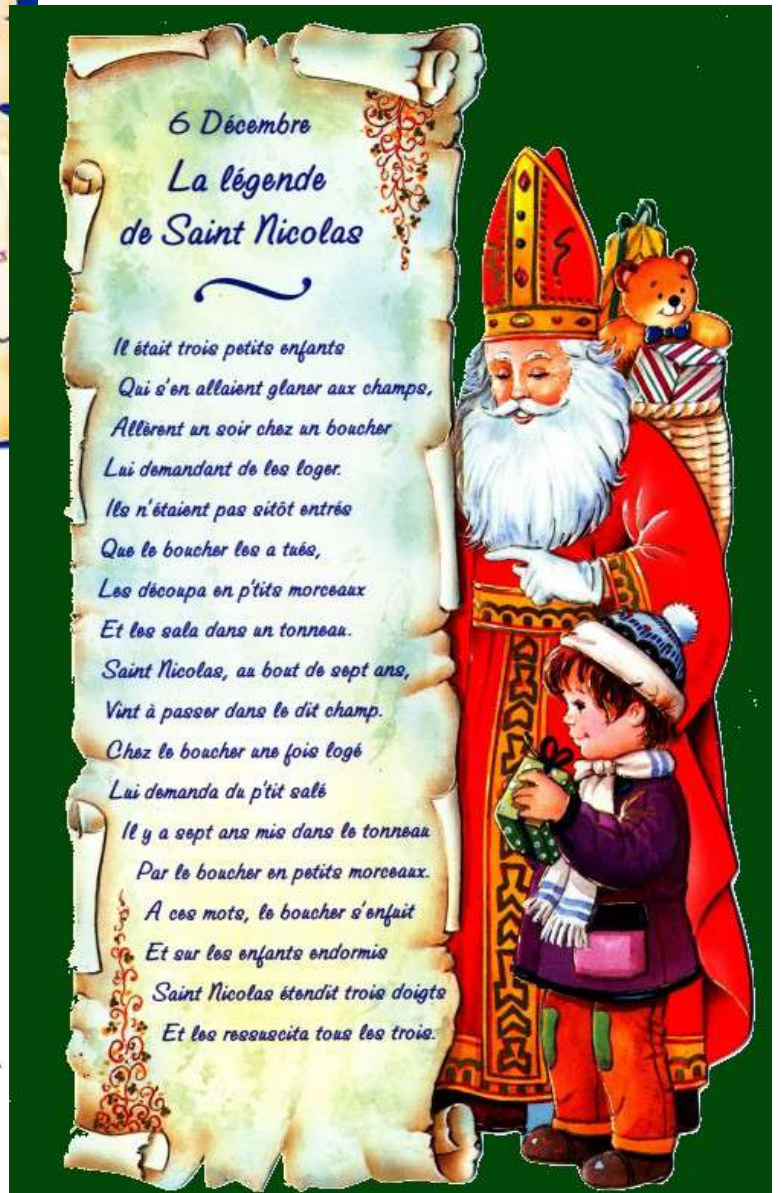
6
DÉCEMBRE

Il était trois petits enfants
Qui s'en allaient glaner aux champs,
Allèrent un soir chez un boucher
Lui demandant de les loger.
Ils n'étaient pas sitôt entrés
Que le boucher les a tués,
Les découpa en p'tits morceaux
Et les sala dans un tonneau.
Saint Nicolas, au bout de sept ans,
Vint à passer dans le dit champ.
Chez le boucher une fois logé
Lui demanda du p'tit salé
Il y a sept ans mis dans le tonneau
Par le boucher
en petits morceaux.
A ces mots,
le boucher s'enfuit
Et sur les enfants endormis
Saint Nicolas
étendit trois doigts
Et les ressuscita
tous les trois.

6 Décembre La légende de Saint Nicolas

Il était trois petits enfants
Qui s'en allaient glaner aux champs,
Allèrent un soir chez un boucher
Lui demandant de les loger.
Ils n'étaient pas sitôt entrés
Que le boucher les a tués,
Les découpa en p'tits morceaux
Et les sala dans un tonneau.
Saint Nicolas, au bout de sept ans,
Vint à passer dans le dit champ.
Chez le boucher une fois logé
Lui demanda du p'tit salé
Il y a sept ans mis dans le tonneau
Par le boucher en petits morceaux.
A ces mots, le boucher s'enfuit
Et sur les enfants endormis
Saint Nicolas étendit trois doigts
Et les ressuscita tous les trois.

Merry Christmas

and a happy new year

It's Christmas again
We're dancing around the fire
It's Christmas again
We're dancing around the tree.

Everybody smile
Everybody's good
Kid's around the word
Are happy and free.

I wish you a Merry Christmas
Smiley faces all around
I wish you a Happy Christmas
With diamond abound.

Robert Hortvath, clasa a VII-a A

Comptines

... que nous avons inventées

Un, deux, trois
Sur les toits
Quatre, cinq, six
Tappe tes cuisses
Sept arrive
En dérive
Huit, neuf, dix
Fleurs de lys

est un cheval marron

nous chante une chanson

vous offre des bonbons

mange un abricot

lui offre un cadeau

est sage est joli

timide et très poli

préfère la nature

adore les aventures

est bon et souriant

Interviuri imaginare

Amintiri din copilărie.
II. Nu știu altii cum sunt, dar eu, când mă gândesc
la locul nașterii mele, la casa părintească din
Humulești, la stăpînul hornului unde lega
mama o sfoară cu mîstocii la capăt, de
cîrăpau mîstocii jucându-se cu ei, la pri-
chiciul vetezilor cel humuist, de care mi sînt
neam cînd începuserăm a merge școală, la
cuphiorul pe care mi sînt aminteam, cînd ne
jucam noi băștici de-a Mijanca, și la altele
jocuri și jucării pline de haz și farme-
cul copilăriei, parcă-mi sîntă și acum în
ma de bucurie! Și, scumbe, frumoasă

Consemnate de Robi Horvath, clasa a VII-a

În această ediție, **Nică al lui Ștefan a Petrii**

- Bună, mă bucur că ai acceptat să îmi acorzi un interviu.
- Bună și ție. Pune repede întrebările. Sunt ocupat.
- Ești doar un copil. Cu ce te ocupi.
- Păi am de omorât niște muște cu ceaslovul ...
- Ce este ceaslovul?
- He, he, he! Nici atât nu știi? E o carte bisericească după care învăț eu buchile.
- Buchile?
- Of, de nimic n-ai habar. Și cică mergi la școală! Adică literele alfabetului.
- Nu aveți Abecedar?
- Păi, nu prea. Nu avem nici măcar caiete. Scriem pe tăblițe. Mă rog, eu nu prea scriu, că nu am gust de carte, ca Smărăndița popii...
- Ce faci în timpul liber?
- Mă duc la scăldat în Ozana cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul. Sau mănânc cireșe. Sau smântînesc oalele cu lapte pus de mama la prins.
- Aveți cireși în curte?
- Nu, dar are tanti Mărioara. Fur de la ea.
- Nu e bine să furi, de ce nu-i ceri?
- Nu cer, fiindcă e zgârcită. Nu-mi dă nici moartă.
- Am auzit că odată ai furat o pupăză.
- Păi doar am mutat-o la noi în pod, să nu mai cânte, că-mi strica somnul de dimineață.
- Aș mai avea câteva întrebări...
- Nu mai e timp, mai bine hai cu mine la scăldat că acuși apune soarele.

Iepurașul de Paște

Uite în zare, pe un imaș,
Se zări un iepuraș,
Îmbrăcat în haină nouă
Și-n lăbuțe-un coș cu ouă.

Mulțumim scump iepuraș
Cel mai iute și poznaș.
Astăzi este o zi mare,
Clopotele bat în zare.

Seara sfântă, luminată,
Noapte binecuvântată.
Vom ciocni cu toți la masă
Ouă înroșite-n casă.

Paștele

Fiindcă astăzi este Paște
Și Hristos a Înviat,
Credința El ne-a redat
Să iubim neîncetat
Să fim buni, miloși în viață
Toate astea El ne-nvață.
Pentru că El ne-a iubit
Pe Cruce a fost jertfit.
A treia zi a înviat
Păcatele ni le-a iertat.
„Hristos a Înviat!
Adevărat a Înviat!”

Pentru a-ți personaliza revista, colorează Iepurașul de Paște!

de Zbucea Valentin , clasa a IV- a B
(Prof. Păvăluță Mihaela)

21 FEBRUARIE - ZUA LIMBII MATERNE

Conferința Generală UNESCO din 17 Noiembrie 1999, data de 21 Februarie a fost proclamată Ziua Internațională a Limbii Materne, prin care se promovează recunoașterea și utilizarea limbilor materne din lume, în special a limbilor grupurilor minoritare. La origine, a fost Ziua Mișcării pentru Limbă, comemorată în Bangladesh începând din 1952, în amintirea studenților uciși de către poliție, care au militat pentru recunoașterea limbii Bengali în Pakistan (ce cuprindea pe atunci statul Bangladesh): la acea dată, un grup de studenți de la Universitatea din Dacca au manifestat pentru recunoașterea limbii Bengali ca una dintre limbile vorbite pe teritoriul statului.

Începând din 2000, ziua de 21 Februarie se marchează drept Ziua Internațională a Limbii Materne. Statele membre UNESCO s-au angajat să contribuie la protecția și revigorarea bogatei diversități culturale prin promovarea limbilor ca formă de comunicare, interacțiune și înțelegere între popoare diferite. În prezent, potrivit statisticilor oficiale, mai mult de jumătate din limbile lumii este pe cale de dispariție.

www.calendarintercultural.ro

Impresii

Mie mi-a plăcut mult activitatea organizată cu ocazia Zilei Internaționale a Limbii Materne, deoarece am aflat lucruri noi despre alte țări și ne-am distrat aflând aceste informații.

Eu și colegul meu de clasă, Marius Mureșan, am reprezentat Australia. Am câștigat locul al III-lea, pentru că am fost mai slab pregătiți decât ceilalți participanți. Toți colegii mei de clasă, care au participat, au obținut locul al III-lea, distrându-se la fel de bine ca noi.

Clasa a VIII-a a reprezentat România, uimindu-ne cu frumoasele poezii și tradiții românești. Clasa a V-a ne-a surprins cu pregătirea foarte bună. Ei au reprezentat China, India, SUA și Ungaria. Aceștia au avut pe mese, mâncăruri delicioase specifice fiecărei țări, cea mai încărcată masă fiind a echipei SUA.

M-a impresionat mult discursul lui Miriam Rad, clasa a VIII-a, despre Coco Chanel, una dintre cele mai mari creatoare de modă franceze, și mi-a plăcut discursul celor din clasa a VII-a despre Italia și brandurile vestimentare, Armani și Calvin Klein. De asemenea, au recitat foarte frumos o poezie în limba italiană.

Această activitate m-a încântat și sper să mai avem parte de astfel de activități.

Ionel Fargo, clasa a VIII-a

La activitatea „Ziua limbii materne” din data de 21 februarie 2012, eu și colegile mele am prezentat Italia.

Vrut să alegem Italia, deoarece este capitala modei și este o țară interesantă. Ne-am străduit cu multă atenție ca să fie bine. Sperăm că v-a plăcut și vouă!

Cel mai mult din concurs, ne-a plăcut cum a fost reprezentată țara noastră, România, fiindcă fetele s-au îmbrăcat în costume naționale și au prezentat, cu mândrie, portul românesc.

Am vrea ca și anul viitor să mai fie această frumoasă activitate, deoarece ne ajută să descoperim tradiții din diferite țări.

Ne-am pregătit doar în ultimele trei zile, deci ne-am cam grăbit. Anul viitor vom lucra mai mult și ne vom pregăti mai bine. Sper să ne putem lua revanșa.

Iulia Budușan
Clasa a VII-a A

L'Organisation Internationale de la Francophonie est une institution dont les membres ont en commun la langue française et certaines valeurs (la diversité culturelle, l'éducation, l'enseignement supérieur, la paix, la démocratie, la solidarité, les droits de l'homme). Cette organisation rassemble 56 états membres et 19 observateurs, totalisant 890 millions de personnes.

Le 20 mars, tout le monde francophone célèbre la « Journée Internationale de la Francophonie ».

Abdou Diouf, ancien président du Sénégal, est le Secrétaire général depuis le neuvième Sommet de la Francophonie qui a eu lieu en 2002.

Chaque année, une liste de dix mots est proposée aux francophones de tous les continents. Cette année, les dix mots de la

Francophonie sont sous le signe de la solidarité, exprimée par la phrase :

« *Dis-moi dix mots... à la folie !* »

Les mots sélectionnés sont : AMBIANCER – À TIRE-LARIGOT – CHARIVARI

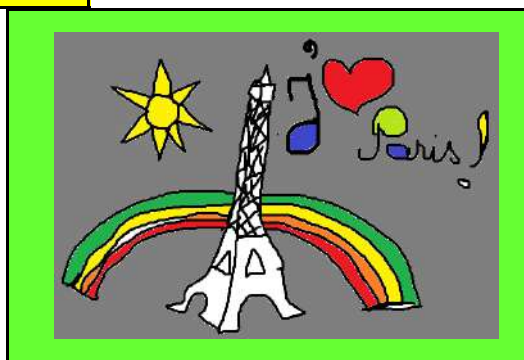
ZBUCEA MARINA, a VI-a A

DARIUS CÂRA, A VI-a A

ALEX MUREȘAN, A VI-a A

Vrei să știi dacă ai memorie de elefant? Fă testul de mai jos!

A. Ce sărbătorim pe 6 decembrie?

1. Crăciunul
2. Sfântul Nicolae
3. Ziua Națională a României

B. Când se sărbătorește Ziua Copilului?

1. Pe 1 Iunie
2. Pe 25 Decembrie
3. Pe 8 Martie

C. Când se sărbătorește Ziua Nașterii Domnului?

1. De Crăciun
2. De Paște
3. De Florii

D. Cum se numește actualul director al școlii?

1. Doamna Dorina Stan
2. Doamna Silvia Loșonți
3. Nu știu

E. Ce meserie a avut patronul spiritual al școlii noastre?

1. Aviator
2. Motociclist
3. Medic

F. Când organizăm așteptata serbare de Halloween?

1. Pe 31 octombrie
2. Pe 31 noiembrie
3. Când vrem noi

G. Care este numele maghiar al orașului Cluj-Napoca?

- Kolozsvár
- Klausenburg
- Claudiopolis

REZULTATE

- A. 2
- B. 1
- C. 1
- D. 2
- E. 1
- F. 1
- G. 1

Pentru fiecare răspuns corect primești câte un punct.

Interpretare:

6 -7 : Memoria ta este bună și selectivă! Joacă în continuare jocuri de antrenare și simulare a memoriei. Îți va ajuta mult pe viitor.

4-5: Memoria ta îți cam joacă feste uneori. Pentru a-ți antrena memoria citește și învață poezii, joacă jocuri de memorie, șah.

sub 5 puncte : Memoria ruginește ca orice mecanism nefolosit. Nu pierde timpul și începe antrenamentul imediat! Pentru început, memorează proverbe, ghicitori și gume. Vei câștiga, pe deasupra, simpatia colegilor pe care îi vei amuza.

Trucuri pentru a memora mai ușor:

- Leagă tot ce vrei să înveți de cunoștințele pe care le ai deja.
- Dacă ai de memorat o listă de cuvinte, fă cu din ele o poezie sau inventează o scurtă poveste. Fiecare frază nouă va începe cu cuvântul pe care vrei să-l reții.
- Asociază imagini cuvintelor. Memorează cuvintele-imagini. Repetă-le în minte.
 - Memorează inițialele cuvintelor și formează tot felul de propoziții.
- Este important să și scrii informațiile, nu doar să le citești. Rescrie-le. Prin scris, informațiile ți se vor imprima mult mai bine în memorie. Astfel atunci când închizi ochii vei putea "vedea" ideile scrise. Folosește culori, post-it-uri, imagini, trage linii între informații pentru a le asocia.

Ionel Farago

Zona paranormală!

Pădurea Hoia-Baciu

Pădurea Hoia este o pădure situată la doar trei kilometri de Cluj-Napoca, în apropiere de Muzeul Satului. Pădurea este folosită ca loc de agrement. În ultimii ani s-a amenajat un Bike Park, iar în zonă sunt practicate și alte sporturi, precum paintball, airsoft sau tirul cu arcul. Dar faima ei nu vine de aici! De la început, te surprinde forma stranie a copacilor. În nicio pădure nu sunt atâția copaci strâmbați sau răsuciți nefiresc. Peste tot, mai mulți copaci răsar din aceeași rădăcină. Au fost numărați și 8 copaci cu rădăcini comune!

Hoia este vestită în lumea întreagă pentru frecvența cu care apar aici diferite fenomene inexplicabile științific. În 1968, un clujean a fotografiat în Poiana Rotundă un OZN. Specialiștii care le-au examinat au probat autenticitatea acestora. Profesorul de biologie Alexandru Sift studiază fenomenele luminoase, magnetice și radiologice care au loc aici, încă din anii șaiszeci. Documentele strânse de el s-au pierdut, în mod misterios, imediat după moartea acestuia. Cele câteva fotografii ramase au fost publicate în 1995 în cartea "*Fenomenele de la Pădure Hoia-Baciu*" de Adrian Pătruț, profesor de chimie la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. Pătruț a continuat cercetările lui Sift și susține că ciudatele fenomene au o bază științifică insuficient studiată. Oricum, fenomenele din Hoia au dus la apariția multor legende urbane în zona Clujului, multe persoane vizitând pădurea în speranța că vor reuși să surprindă un astfel de fenomen.

Într-un interviu acordat revistei *Formula As*, profesorul Pătruț povestește:

“- Ceva cu totul aparte mi s-a întâmplat în 2000, în preajma Paștelui. Mă dusesem atunci la pădure cu un cercetător originar din Cluj, care trăiește în Germania. Deodată, am observat că din vârfurile a mii și mii de copaci curgea ceva. Era o sevă, un lichid... Parcă era un izvor ce curgea de pe copaci, de la 10-15-20 de metri și se aduna la rădăcinile lor. Am rămas încrămențit.

Pădurea Hoia-Baciu e cunoscută pentru vegetația ei foarte, foarte uscată, așa că era ceva neobișnuit ce văzusem noi acolo. A doua zi, când ne-am întors, nu mai era nici urmă din seva aceea abundentă ce curgea de pe miile de copaci. Pământul uscat o absorbise cu totul.

Altă întâmplare s-a petrecut după 1989 și în ea a fost implicată o studentă de la Cluj. Eram cu toții la liziera pădurii, la doar 50 de metri de oraș, pe coasta dinspre sud, care dă spre Someșul Mic și de unde se vede tot orașul, în-tr-o deschidere panoramică frumoasă și mare. Și atunci, ceva i s-a întâmplat fetei... Am văzut-o cum a stat tă-cută și pierdută ca într-o transă, vreme de o oră. Și când s-a trezit, ne-a povestit ceva straniu. Brusc, în-cepuse să vadă Clujul cel vechi, de acum mai bine de 50 de ani. Nu numai că-l văzuse, dar chiar se plimbuse o oră întregă (ora aceea a ei de transă!) prin Clujul fără blocuri. Mersese pe străzile și pe bulevardele lui, așa cum se înfățișau ele și înainte, și în timpul războiului. O vreme, am ascultat-o toți, unii mai încrezători, alții mai sceptici, după care ne-am dus la autobuz. Sfârșitul poveștii a fost stupefiant. Când să plătească, fata a găsit în buzunar o monedă de argint de 100 de lei, cu chipul Regelui Mihai. Apărută de niciunde! Era dovada că ea fusese cu adevărat, o oră, în trecut. Călătorise, nu avusese o simplă retrocogniție. E ceva greu de gândit, încă.”

Conform ziarului Adevărul, pădurea Hoia-Baciu din Cluj-Napoca a fost inclusă, anul trecut, într-un top 10 al celor mai înfiorătoare locuri din Europa de cotidianul britanic „The Guardian“.

Pădurea Hoia

Un fenomen asemănător pare a se manifesta și în fâșia de dune numita Istmul Curonian, care desparte Laguna Curoniană de Marea Baltică.

Resurse:

www.wikipedia.org

<http://www.formula-as.ro/2013/1054/enigme-16/capitala-mondiala-a-paranormalului-padurea-hoia-baciu-16018>

<http://adevarul.ro/locale/cluj-napoca/padurea-hoia-baciu-cluj--topul--celor-mai-infioratoare-locuri-europa-conform-the-guardian>

Sursa foto: Daniel Roxin

Importanța unei alimentații sănătoase asupra copiilor

Alimentația școlarului trebuie să fie cât mai variată: multe fructe și legume, lapte și derivate, pește și carne slabă de pui, curcan, vită. grăsimi animale și vegetale, carbohidrați (paste integrale, orez integral, pâine integrală, cartofi-de preferat roșii, zahăr - atenție, nu dulciurile extrem de rafinate din comerț, chipsuri, croisante cu multă cremă!!!).

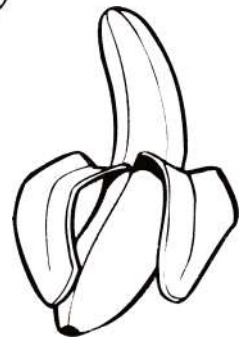
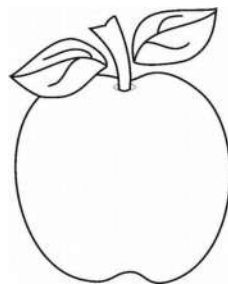
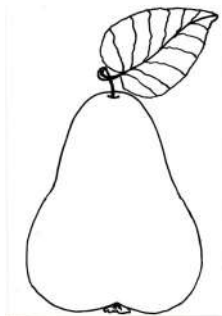
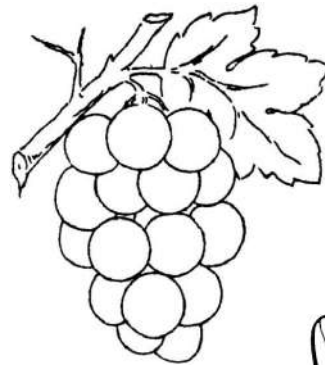
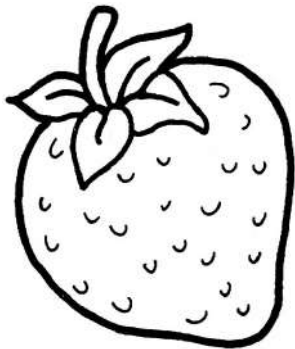

Dacă îți plac mult mâncările și preparatele grase, trebuie să fii atent!!! Consumate în cantități mari, aceste alimente tentante pot provoca deteriorarea stării de sănătate—ex, îngrășare, urmată de boli cardiovasculare, diabet, hipertensiune arterială, hepatită, obezitate.

Salata de fructe cu Chef Alex Lăpușan

Pentru a realiza salata mea de fructe, ai nevoie de un ananas întreg. Roagă un adult să ți-l taie în două jumătăți perfect egale. E mai sigur așa! Scobește cu grijă miezul. Fii atent să nu îl distrugi. Îl vom folosi în salata. Asta-i tot! Pentru rest, va trebui să ... furi rețeta urmărind imaginile. O să-ți mai dau niște indicii. Le poți colora sau picta, cum dorești!

Zece sfaturi pentru o alimentație echilibrată

1. Mănâncă zilnic cereale, fructe și legume proaspete!

2. Mănâncă mult pește! Acesta este bogat în acizi grași care te mențin inima sănătoasă.

3. Nu mânca foarte multe dulciuri! Zahărul din biscuiți, bomboane, ciocolată, prăjituri și sucuri. nu este bun pentru organism.

4. Nu consuma mai mult de șase grame de sare pe zi!

5. Nu pleca la școală cu burtica goală! Micul dejun este cea mai importantă masă a zilei.

6. Mănâncă variat!

8. Hidratează-te! Bea apă și sucuri de legume și fructe!

9. Consumă produse din făină

10. Nu mânca seara, târziu!

7. Mănâncă puțin și des.

Ramona Doghi, clasa a VI-a

DRAGOBETELE

Se iubește în stilul dulce românesc, în cel mai curat și mai intens mod. Este zi de primăvară, iar natura revine la viață, păsările presară bucurie, florile anotimpului ne încântă simțurile, voia bună e la ea acasă, pe plaiurile mioritice.

Este ziua lui Dragobete, numit și **Năvalnicul** sau **Logodnicul Păsărilor**, fecior chipeș și puternic, ce ne aduce iubirea în casă și în suflet.

Legenda povestește despre Dragobete ca fiind un personaj mitologic, similar lui Eros, al vechilor greci, și lui Cupidon, al romanilor, ce oficia în cer, la începutul fiecărei primăveri, nunta tuturor animalelor, tradiție ce s-a extins treptat până în rândul oamenilor și a dat naștere unor obiceiuri specifice românilor din sudul și nordul Dunării. Din păcate, acestea tind să fie tot mai mult uitate de români și înlocuite cu sărbătoarea catolicilor dinspre Apus, aceea a Sf-ului Valentin. În mediul rural, în special, tradiția străveche, riturile vechilor traci, rămân încă vii. Românul de aici își mai aduce încă aminte de obiceiul de demult al fetelor și băieților, care, în ziua lui Dragobete, se primeneau în haine curate de sărbătoare și porneau cu voie bună înspre pădure, pentru a culege ghiocci, viorele, tămâioasă, pe care le așezau la icoane și le foloseau la diverse farmece de dragoste. Înspre ora prânzului, fetele porneau în goană înspre sat, fuga fiecăreia atrăgând după sine, câte un băiat, și nu unul oarecare, ci acela care le îndrăgea. De își prindea aleasa, acesta îi fura o sărutare în văzul lumii, sărutare ce simboliza legământul lor de dragoste pe

DRAGOBETE

ZIUA
IN DRAGOSTIIILOR
LA ROMANI

TE E C B E S C

Un alt obicei al fetelor era de a strânge omătul netopit, apa de ploaie sau de izvor, pe care o considerau ca având efecte magice asupra lor, atunci când o foloseau, întrucât deveneau mai frumoase și mai dragăstoase.

Flăcării strânși în cete sau mulțimile de fete obișnuiau ca, în ziua de Dragobete, să își cresteze brațul în formă de cruce, după care își suprapuneau tăieturile, devenind astfel frați, respectiv surori de cruce.

Tradiția mai spune că, în această zi, când biserica creștină sărbătorește Aflarea Capului Sfântului Ioan, oamenii își întrerupeau toate muncile, curățându-și și aranjându-și însă casa, pentru a-l întâmpina cum se cuvine pe zeul iubirii, care nu venea singur, ci însoțit de așa-numitele

zâne, Dragostele, ce le șopteau vorbe de amor îndrăgostiților.

Fiecare avea grijă ca această zi să nu îi prindă fără pereche, ceea ce ar fi reprezentat un semn rău, prevestitor de singurătate pe întreg parcursul anului, până la următoarea zi de Dragobete.

Prilej de bucurie și bunăstare, **Dragobetele** reprezintă unul dintre cele mai frumoase obiceiuri străvechi ale poporului român. Păcat, însă, că foarte mulți i-au uitat semnificația și au substituit-o cu sărbătoarea vecinilor noștri occidentali, aceea a Sf-ului Valentin, ce nu are nicio înrudire cu mitologia populară română. Însă românii care cunosc legenda lui Dragobete o celebrează pe **24 februarie** a fiecărei primăveri.

NOROCUL UNUI OM SĂRAC

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti, un om sărac. Acesta, după cum vă spuneam, era sărac, nu avea nici apă în fântână, nici pâine pe masă, iar pe lângă toate acestea, avea și o nevastă mofturoasă și trei fii.

Odată, într-o dimineață, se trezi omul nostru și stătea el și se gândea ce va face, dacă soția sa și copiii își vor lua hainele și vor pleca, din cauză că nu au niciun ban? Și după mult timp de gândire, își luă el straița-n spate și brișca la brâu și merse și merse, peste mări și țări, în căutarea unui loc mai bun pentru el și familia sa.

Într-o zi, obosit de drumul lung, se puse pe marginea drumului și începu să plângă amarnic, din cauza situației în care se afla. În timp ce sta el și plângea, un om se apropie de el și-l întrebă:

- De ce plângi, om bun?

Cum să nu plâng, dacă am fost nevoit să-mi iau lumea-n cap din cauza sărăciei?, îi răspunse acesta.

Străinul, stând și ascultând povestea tristă a omului, îi spuse:

- Apoi, dacă-i așa, întoarce-te la familia ta, luați-vă tot ce vă trebuie și veniți la mine acasă, unde o să vă găzduiesc. Vă voi da masă și casă, iar voi va trebui să lucrați în grădina mea de zarzavaturi, timp de unsprezece ani.

Omul fu de acord și merse degrabă la casa sa și-i spuse familiei tot ce s-a întâmplat. Toți fură de acord și se pregătiră de plecare.

După ani și ani de mers, ajunseră la casa binefăcătorului lor, care îi primi cu drag și le spuse să-i fie întotdeauna credincioși lui.

Ei bine, și după unsprezece ani, cu multă strădanie și muncă din partea celor găzduiți, omul milos îi chemă la el pe cei cinci și le zise:

- Dragii mei, fiindcă m-ați slujit atâția ani și mi-ați fost credincioși, iată, a venit timpul să vă răsplătesc. Primiți fiecare câte o mie de galbeni și câte un sac de bucate și întoarceți-vă la casa voastră. Aveți grijă, nu stricați galbenii pe lucruri inutile și mâncați bucatele cu cap.

- Îți mulțumim, binefăcătorule, Dumnezeu să-ți dea înzecit!, îi răspunseră aceștia cu ochii în lacrimi,

Nu trecu mult timp de când s-au întors acasă, și cei trei fii se căsătoriră și se mutară la casele lor. Toți o duceau tot mai bine, deoarece au știut cum să cheltuiască banii. Au avut întotdeauna bucate pe masă, dar și galbeni în buzunar. N-au uitat însă, niciodată, ce soartă nemiloasă au avut, la început și cum le-a fost ea schimbată, datorită bunătății nemărginite a unui om necunoscut.

Și așa au trăit ei bine, până la adânci bătrâneți, iar eu am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea-așa.

A fost odată, într-un regat îndepărtat, o prințesă pe care tatăl ei o închisese într-un turn păzit de un balaur cu șapte capete. Acesta ucidea pe oricine se apropia de palat, arzându-l cu flăcările pe care le scotea din cele șapte guri fioroase. Primise poruncă să nu lase să intre sau să iasă nicio făptură omenească. Prințesa locuia singură în turnul ei.

De trei ori pe zi, venea la ea un stol de păsări care îi aduceau cele trebuitoare. Ca să nu se plictisească, regele poruncise să fie aduse în turn câte un exemplar din toate cărțile din regat. Astfel, prințesa nu avea mobilă. Doar cărți pe care, după ce le citea, le transforma în scaune, noptiere sau pat, după cum îi plăcea.

Prințesa și balaurul

Anii treceau și prințesa ajunsese să citească aproape toate cărțile pe care le avea.

Într-o zi, pe când stătea singură și tristă își aminti de singurii prieteni pe care îi avea, cărțile.

Mânată parcă de o forță nevăzută, fata căută cea mai murdară și mai ciudată dintre cărți și o deschise înfrigurată. Era *Tratatus balauris*, ultima carte din lume despre dragoni, balauri, inorogi și alte creaturi mitice. Citind cu atenție, prințesa descoperi că balaurii pot vorbi și, încet încet izbuti să învețe limba. Încetul cu încetul, ea reuși să îmblânzească balaurul, vorbindu-i pe limba lui. Acesta află cât de nefericită era prințesa și înțelese că nimănui nu-i face bine să fie singur, oricât de bogat ar fi așa că îi dădu drumul. Prințesa fugi și reuși să se descurce în lume, mulțumită cunoștințelor dobândite din acele multe cărți pe care le citise și pentru că învățase limbile multor popoare.

Morala acestei povești este că cine citește mult, reușește să se înțeleagă cu cele mai diferite ființe umane și, mai ales, dobândește informații care îi pot fi utile oricând în viață.

O poveste pe o temă dată, inventată de Maria Imbuzan, clasa a VII-a

Prințesa și Balaurul

O poveste inventată de Angelica Băgăcean

A fost odată, într-o țară foarte îndepărtată, o prințesă renumită în toată împărăția pentru frumusețea și inteligența ei.

Când a ajuns la vârsta măritişului, tatăl ei dădu sfoară în țară că prințesa dorea să se mărite și să-și aleagă soțul. Pretendeți din toate colțurile lumii veniră să ceară mâna prințesei însoțiți de tot felul de daruri menite să o cucerească. Dar prințesa rămânea mai departe la geamul ei, privind tristă în depărtare.

Într-o zi, veni la ea o pasăre albastră care-i povesti că orașele din țara ei erau terorizate de un balaur.

Prințesa spuse atunci că se va mărita doar cu acela care va ucide balaurul.

Anii treceau, dar nimeni nu reușea săucidă fiara care distruge orașele și ucidea oamenii și animalele.

Văzând că nimeni nu mai are curajul să lupte, prințesa a decis să îmbrace platoșa tatălui ei și să meargă la luptă.

Când ajunsese la vizuina balaurului, ea îl strigă să-l provoace la luptă. Curios să vadă al cui e glasul minunat care îl provoacă, balaurul ieși și rămase înmărmurit de frumusețea fetei. El se îndrăgosti pe loc și atunci pică și vraja pe care o aruncase asupra lui o vrăjitoare rea.

Redeveni astfel prinț și o luă în căsătorie pe prințesă. Și am încălecat pe-o șa și v-am spus povestea așa!

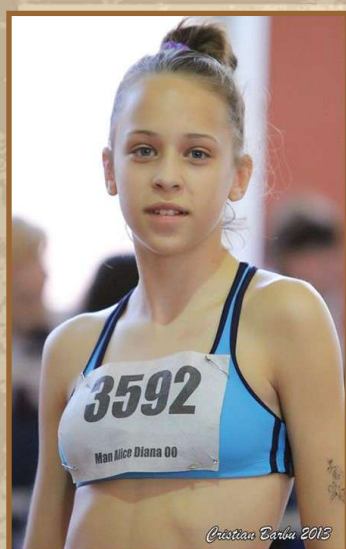

Pasiunea mea, sportul

Pentru mine, sportul este ceva foarte important. Unii oameni mă tot întreabă de ce merg la sport? Eu le răspund: pentru că îmi place, nu pentru că sunt obligată.

Fac sport de șase ani și îmi place enorm, mai ales că unii oameni care apreciază mult munca și efortul depus pentru ceea ce fac; știu despre ce vorbesc. Chiar dacă uneori am vrut să renunț, nu m-am dat bătută, pentru că am știut că voi reuși și pentru că am avut și sprijinul necesar. Chiar dacă nu v-am spus încă ce sport fac, e un sport foarte frumos și sper că după mine să mai fie încă mulți copii care o să facă ATLETISM.

Pe mine mă antrenează o fostă profesoară de la Școala Traian Dârjan, care m-a descoperit din clasa a doua, așa că m-a întrebat dacă vreau să fac atletism, și eu i-am răspuns că da și de atunci sunt Campioană Națională a României, dar și în Ungaria sunt Campioană Națională a Ungariei, din 12 țări. Așa că sper să mai fie mulți copii să facă atletism. Dacă ești disciplinat și muncești, obții multe satisfacții.

Diana Man, clasa a VII-a

FELINE FELINE

de ADRIAN ȚĂGȘOREAN

Leul African - Panthera leo krugeri

Este supranumit și Regele Junglei datorita frumuseții și puterii sale.

Masculul se distinge prin coama sa care îl protejează în timpul luptei.

Leul se hrănește o data la trei sau patru zile . Femela leu se ocupă în proporție de 90% de vânat, în timp ce masculul leu preferă să se odihnească. Leul african este cel mai mare dintre feline și doarme sau se odihnește până la 20 de ore pe zi.

Sunt cei mai sociabili dintre toate felinele, locuind în familii alcătuite din leoaice și pui precum și masculii tineri.

Tigrul Siberean - Panthera tigris altais

Trăiește în regiunile nordice ale Rusiei, nord-estul Chinei și nordul Coreei, fiind protejat de un strat adipos subcutanat împotriva frigului din timpul iernilor aspre.

În sălbaticie majoritatea trăiesc în Rusia, dar există exemplare și în China și Coreea de Nord. 3 dintre cele 8 subspecii de **tigri** existente până în 1940 au dispărut datorită vânătorii și a distrugerii habitatului natural al animalelor.

În ultima sută de ani, populația acestora a scăzut de la câteva sute de mii la doar 5,000 de exemplare.

Jaguarul — Panthera onca

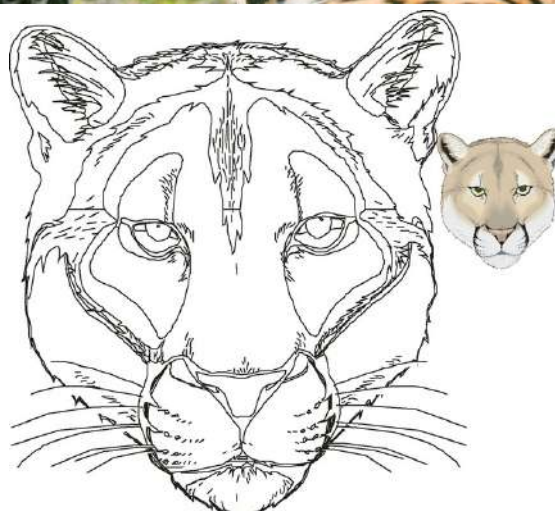
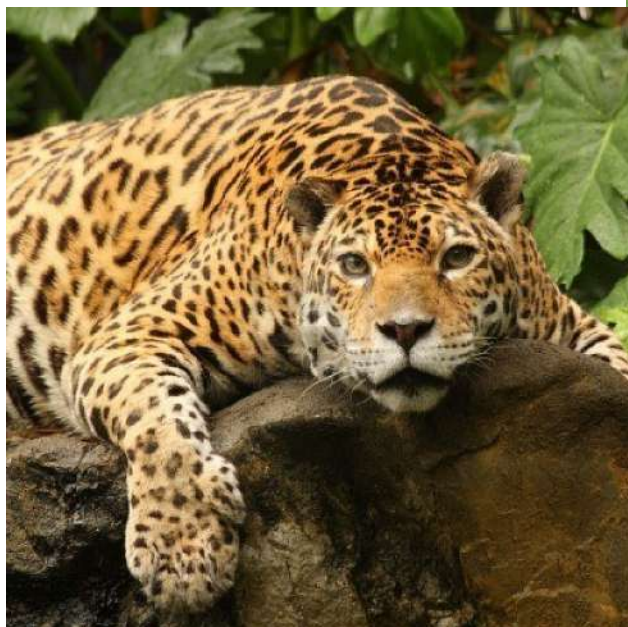
Trăiește în pădurile mangrove ale Americii Centrale și de Sud, ducând o viață ascunsă.

Corpul este robust, puternic, fiind un vânător desăvârșit.

Nu este suficient de rezistent pentru a goni prada pe o distanță mai mare, succesul lui constă mai mult în răbdare și forță.

Se hrănește cu animalele care trăiesc în pădurile mangrove, cum ar fi leneșul sau porcul de apă, precum și cu reptile mici.

Cum ne alegem hainele?

În modă, una dintre cele mai importante reguli este că nu tot ce se poartă îți stă bine. De aceea, trebuie să purtăm mai mult hainele care ne avantajează, decât cele care sunt la modă. (Angelica, cls. a VII-a)

... sfaturi de la noi, pentru noi

Dacă ești mai grasuță, nu e bine să porți haine mulate fiindcă acestea accentuează silueta și scot în evidență defectele. (Ramona, clasa a VI-a)

Nu te îmbrăca la școală ca la discotecă sau ca atunci când mergi la plimbare! (Andrei, clasa a VII-a)

La școală

În oraș

La școală

Ținute pentru școală

Veveritele joaca un rol important in plantarea nucilor, pentru ca au obiceiul de a ingropa nucile, dar uita unde le-au ascuns.

Un singur copac poate absorbi într-un an tot carbonul pe care o mașină îl emană pe o distanță de 8500 de mile.

Cele mai mari frunze le are *palmierul rafie* de pe malurile Amazonului. Frunzele acestui palmier ajung pana la 22m lungime si circa 12m latime. Zece oameni se pot adaposti sub asemenea frunză. ...

Dintr-un copac de dimensiuni normale se pot face în jur de 170.000 de creioane.

... *Pe astea sigur nu le știai!*

În Africa de Nord crește un copac care conține foarte mult fosfor, ceea ce-l face să lumineze, noaptea se poate citi sub el.

Un singur copac poate produce 118 kilograme de oxigen într-un an, cantitate suficienta pentru o familie de 4 persoane.

Arborele curcubeu, *Eucalyptus deglupta*, are trunchiul colorat în mod natural, într-o multitudine de culori. Culoarea verde a trunchiului se închide la culoare și dă naștere treptat unor combinații de albastru, violet, maro, portocaliu, roz, roșu aprins, etc., făcându-l unic în pădure. Crește în Australia, Filipine, Indonezia, dar a început să fie plantat și în alte zone.

Știați că?

Un pahar cu apă fierbinte îngheață mai repede în frigider decât unul cu apă rece.

Știați că:

- În cultura civilizației maya, chia însemna „forță”?
- Semintele de chia erau atât de apreciate de azteci, încât erau acceptate ca monedă de schimb?
- Termenul „ginseng” este de origine chineză, fiind format de fapt din două cuvinte: **gin**, care înseamnă bărbat, și **seng**, care înseamnă esență?

Mel Blanc, "vocea" lui **Bugs Bunny**, este alergic la morcovi.

Cele mai rapide trenuri din Japonia, trenurile glonț, circulă cu viteze comerciale care ajung la aproximativ 300 de km/h.

Ecoul este cauzat de undele sonore ce se reflectă la întâlnirea unui obstacol precum zidurile groase. Sunetul este trimis înapoi la ureche și așa poți auzi ecoul vocii tale.

Singurul aliment ce nu se deteriorează este mierea!

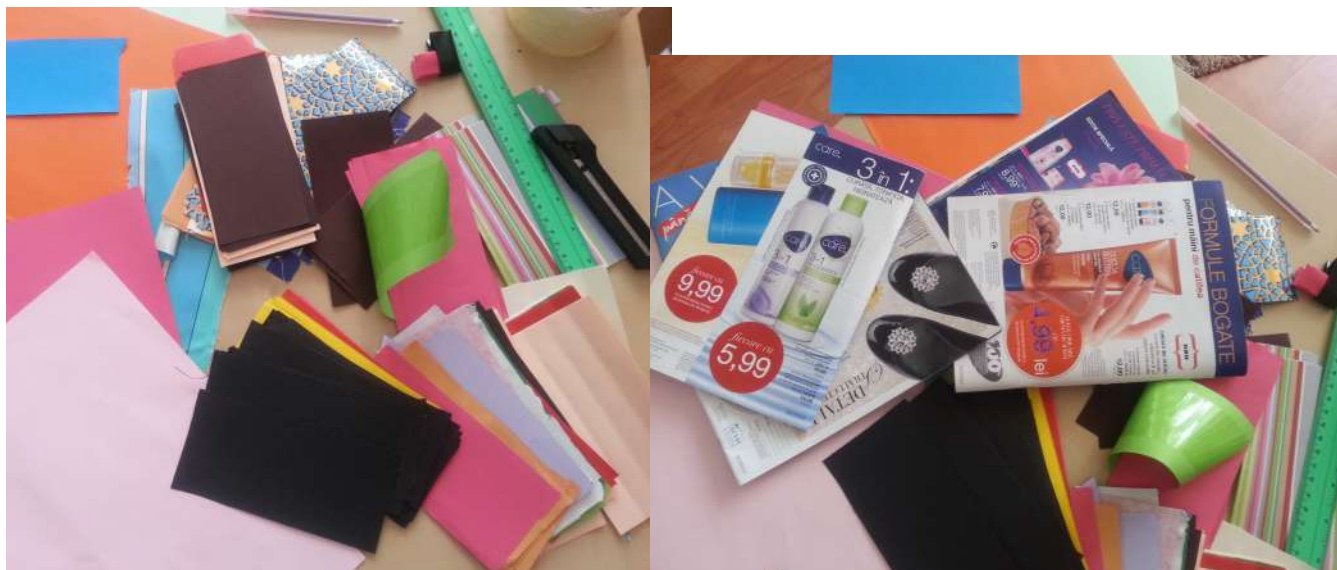
Se consideră că banana este primul fruct plantat de om .

România se află în topul primelor 10 țări din Europa care au introdus automobilul în circulația rutieră?

Un crater de pe Lună poartă numele lui Spiru Haret?

HAND-MADE sau CE pot face două mâini dibace?!

Doamna profesoară Dana Cazacu ne învață ce putem face cu hârtie și puțină

Pentru a realiza o **geantă** cu aceasta tehnică, **aveti nevoie de**: 1-2 reviste; fermoar; cutit, foarfecă, scotch, ata, ac și o bucată de plastic

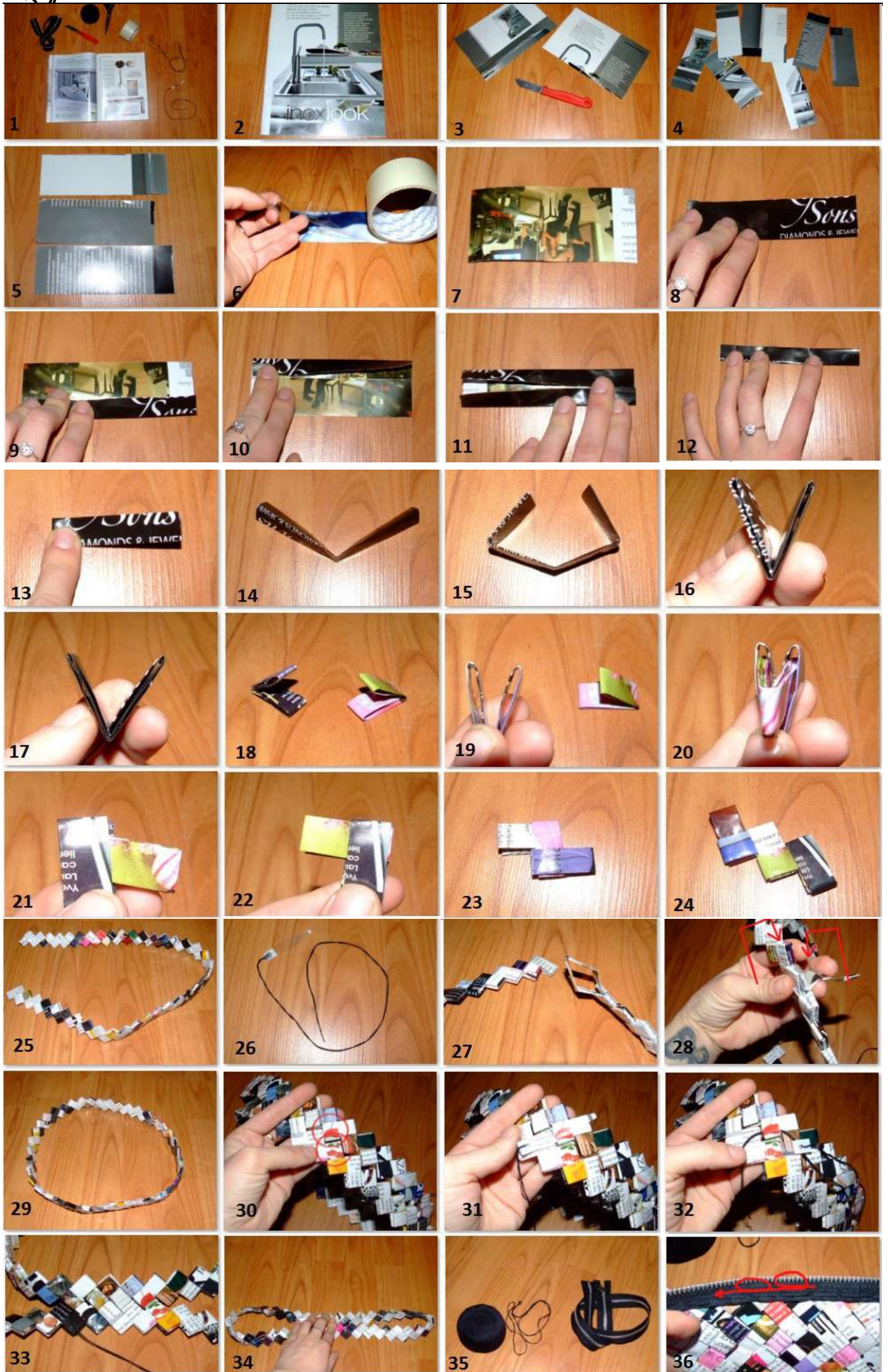
Pregătirea fashiilor de hartie

- Taiati foile din revista cu cutitul sau cu un cater. Fiecare foaie se taie apoi in 8 parti. Pentru o geanta sunt necesare 300 sau 400 de foii taiate. Deci e posibil sa folositi o revista sau chiar 2.
- Apoi fiecare foaie in parte se taie cu foarfeca inca un centrimetru.
- Ca geanta sa reziste veti plastifica fiecare foie in parte cu scoci. Pentru taierea si pregătirea fashiilor de hartie, se vor urma cei 12 pasi din imaginile de mai jos. Secretul consta in injumatatirea foii de cateva ori.

Impachetarea fashiilor de hartie

- Fiecare bucată de hârtie trebuie sa aibă o parte simpla si una dubla. Procesul trebuie repetat si cu celelalte foii ramase.
- Intodeauna cand se incepe un sir, se folosesc 2 dreptunghiuri, primul cu partea simpla in sus si cel de al doilea cu partea dubla in sus si se introduc unul in altul.

Muguri de lumină

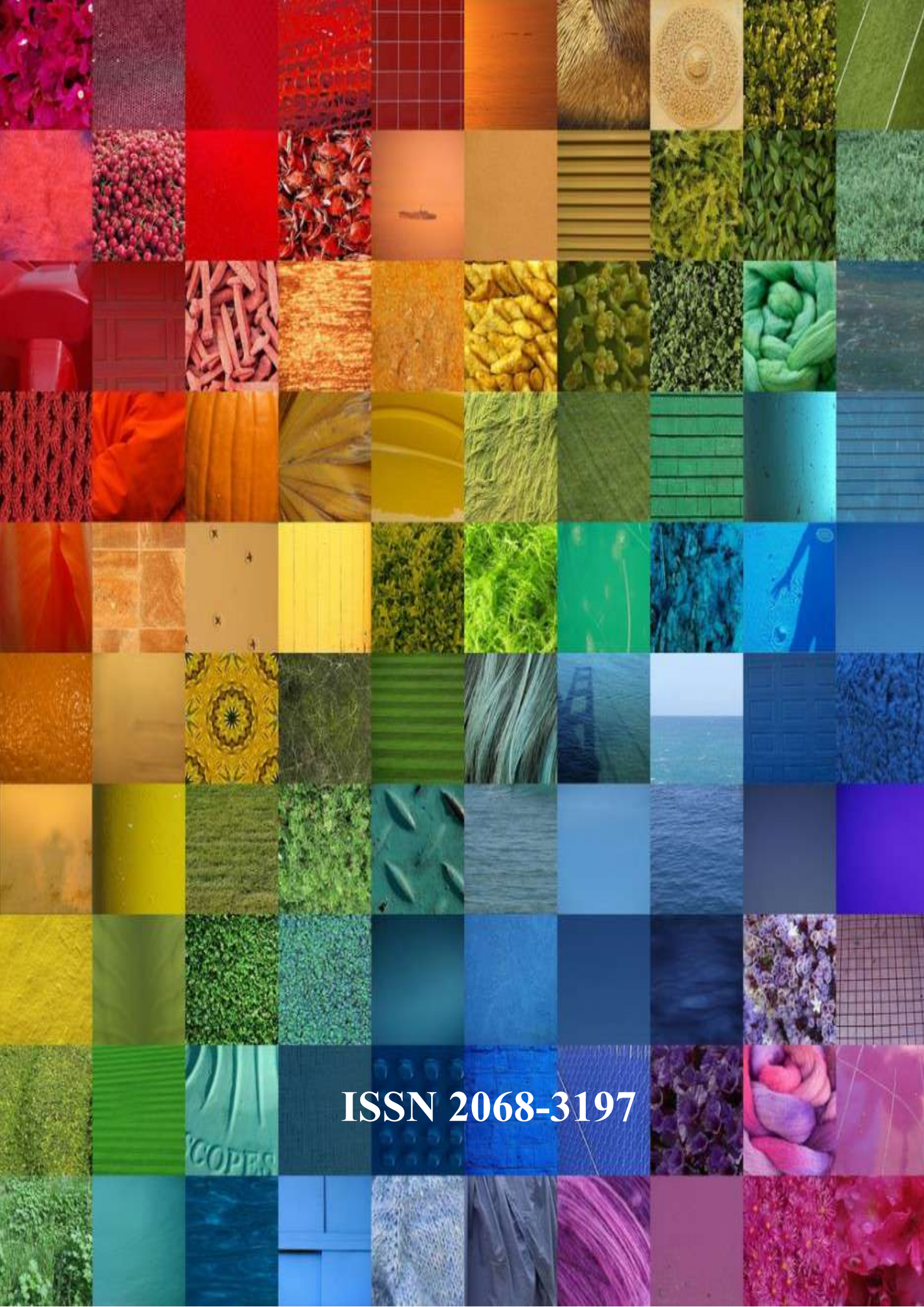
Finalizarea gentii

- Înainte sa coși trebuie să facem “cercuri” din toate șiragurile, care trebuie să aibă aceeași lungime. Apoi prindem cercul, ca în imaginea de mai jos.
- Pentru a coase rapid, uniform și mai ales sa nu rupi hârtia, chiar dacă e plastifiată, îți trebuie o bucată de plastic, pe care o găsești prin casa. Ca sugestie poți tăia o sticla de plastic. Dimensiunea trebuie sa fie un pic mai mica ca locul unde se coase si cu un perforator, poți face o gaura unde poți pune ață.
- Când începi sa cosi, asigura-te ca ață are nod făcut la capăt, ca sa poți prinde cu ușurință. Se coase circular, dar trebuie sa te asiguri ca poți face asta. Urmărește cercurile roșii din imagine si îți vei da seama. Pe acolo trebuie sa cosi.
- Mai întâi se coase partea de jos a genții si apoi încet, încet se coase si restul.
- Pentru ca geanta sa fie rezistenta se repeta procesul de coasere pe ambele părți.
- Fermoarul se coase normal ca la un tiv. Ața trebuie sa rămână dreapta si sa nu mearga spre diagonala. Poți agăța la fermoar un ciucure sau diverse accesorii pentru a o înfrumuseța.

CUPRINS

1. Povestea unui erou	3
2. Motive pentru care merită să ne fii coleg	5
3. În vizită	7
4. Parteneri de suflet	11
5. "Me hom rrom. Lacho des!"	12
6. Școala chiar altfel	13
7. Drepturile copilului și drepturile omului	16
8. Ziua Pământului	20
9. Gândește verde, gândește curat	21
10. Importanța protecției mediului la începutul mileniului trei	22
11. Clubul IMPACT	24
12. Clujul, capitală culturală	26
13. Diferiți, dar împreună	31
14. Cinemateca	33
15. Plagiatul	35
16. Legenda ghiocelului	36
17. Legenda lui Moș Nicolae	37
18. Merry Christmas	40
19. Comptines	41
20. Interviuri imaginare	42
21. Iepurașul de Paște	43
22. Ziua limbii materne	44
23. Bonne francofete!	46
24. Test de memorie	47
25. Zona paranomală	49
26. Alimentația sănătoasă	51
27. Dragobetele	54
28. Norocul unui om sărac	56
29. Prințesa și balaurul	59
30. Pasiunea mea, sportul	60
31. Felinele	61
32. Cum ne alegem hainele	64
33. Pagina mea	65
34. Știați că ...?	66
35. Hand-made	68

ISSN 2068-3197